

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskernes Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her:

<https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

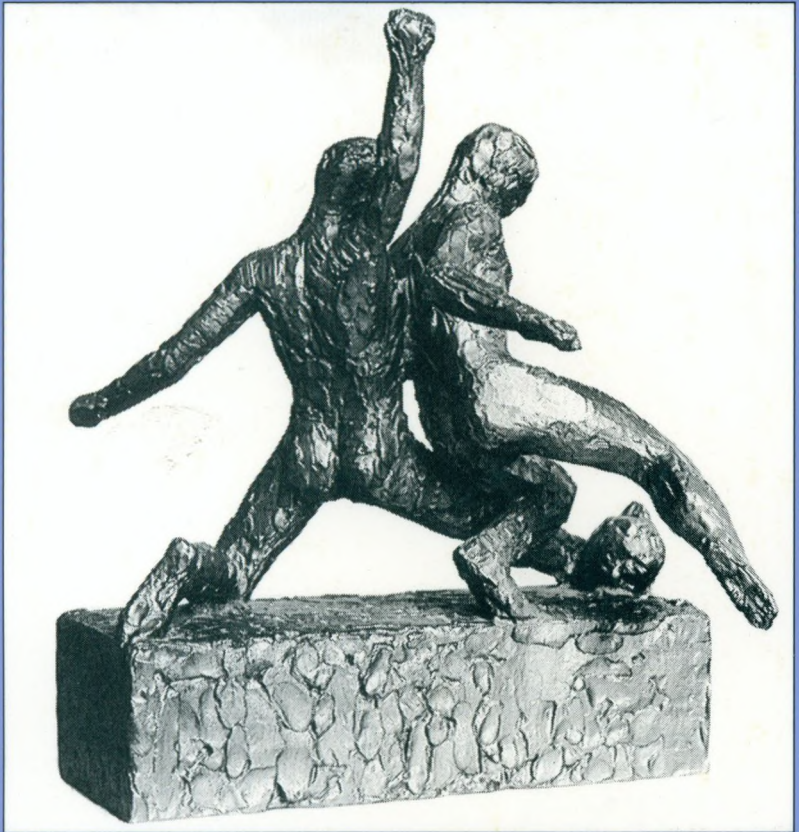
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE IDRÆTSSKOLE VEJLE

ÅRSSKRIFT 1989

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

Udgivet af Den jyske Idrætsskole og elevforeningen.

I redaktionen: Alice Grønborg, Axel Edinger, Gert Hansen (elevforeningen) og Ole Worm (ansvarshavende).

Meninger, som fremføres i de enkelte artikler, behøver nødvendigvis ikke at dække skolens synspunkter.

Forsidebilledet viser »Fodboldspillere«, 1935, af Knud Nellemose, som er årets kunstner i DJI's årsskrift.

Knud Nellemose bidrager med en række skulpturer fra idrætslivet.

De er placeret rundt omkring i Danmark, bl.a. her på højskolen.

Den jyske Idrætsskoles første forstander, Svend Aage Thomsen, er foreviget af Knud Nellemose i et stenrelief.

Foto er udført af højskolelærer Torben Espersen.

Den jyske Idrætsskole takker for Knud Nellemoses velvilje ved at stille det øvrige fotografiske materiale til disposition.

Tryk: Jelling Bogtrykkeri a/s

Indholdsfortegnelse

Forord.....	5
Præstation.....	7
Sagt om præstation	8
Præstationsdage — 1987	10
Præstationsdage — 1984.....	13
Præstationsdage	17
At overskride grænser	22
L'oumo universale	27
Præstation og kvalitet.....	33
4 timer om ugen	37
We are all... ..	43
Årets gang	49
Elevforeningen	55
Elevforeningens bestyrelse.....	56
Elevmøde og jubilæumssammenkomst 1990.....	58
Den jyske Idrætsskoles medarbejdere	59
Vinterskolen 1988/89	60
Drøm ikke små drømme	64
Kursuskalender.....	67

•Svend Åge Thomsen•

Forord

Kampen mod middelmådigheden og den vante dagligdag finder mangfoldige udtryk:

— Vovehalsene kombinerer f.eks. bjergbestigning og drageflyvning. Det gælder bl.a. den 34-årige Marc Bovin, der for ikke så længe siden besteg 4 vanskelige bjergtoppe. Nedturene ind imellem klarede han pr. drage, og det tog ham alt ialt 24 timer.

— De mere nøjsomme får en skør idé og laver måske verdens længste lagkage for at komme i Guinness Rekordbog.

— Nogle bruger ferier og fridage på overlevelsesture, ansigt til ansigt med døden under bjergbestigning og fossejlads. Under kurser af den slags medfølger ofte læger og psykologer for at hjælpe og støtte, når grænserne for præstationsevnen er ved at være nået.

— Andre gør det til en livsform at præstere det usædvanlige for at gøre opmærksom på den ene eller den anden sag. Som led velgørenhedsarbejde for udviklingsladende løb to britiske brødre et 101 dages marathon-løb tværs over Verdens Tag. 3200 km i Himalaya på en farefuld rute gennem Indien, Nepal og Pakistan. De medbragte hver en opakning på 7 kg og levede fortrinsvis af, hvad de kunne finde af spiseligt undervejs.

Disse stunts på katastrofens rand (eller på grænsen til det latterlige, når det gælder Guinness-aspiranterne) er tidstypiske udslag af menneskets præstations- og oplevelsestrang.

Men det er jo kun en brøkdel, vi hører om, nemlig de opsigtsvækkende, de medie-rettede.

Årsskrift-redaktionen har valgt begrebet præstation som årets tema. Det er sket bl.a. for at vise en større spændvidde i begrebet.

Redaktionen

*Udkast til »brydergruppe«. Bronze. Tilhører Tuborgfonden.
Eksemplarer i privateje.*

Præstation

Brydergruppe. Nationalmuseet i Oslo. Statens Museum for Kunst, København. Nationalmuseerne Stockholm.

Sagt om præstation

Da vi nu havde begivet os ud på denne rekordjagt, så måtte vi, koste hvad det ville, være de første. Alt måtte sættes ind på det.

(Roald Amundsen)

Gunnar Hamundsen ... var den mest udmærkede bueskytte og traf alt, hvad han sigtede på; han sprang højere end sin egen højde med alle sine benklæder på; og lige så LANGT BAGLÆNS SOM FREM FOR SIG; han svømmede som en sæl; heller ikke var der nogen leg, hvori nogen kunne tænke på at kappes med ham, og der siges, at ingen skal have været hans lige.

(Njals saga)

I de menns liv, som har gjort noe, i deres som vi kaller store menn, vil vi finne at det er denne eventyr-lysten, denne dragning mot det ukjente, som har lokket dem og tvunget dem frem på deres vei.

(F. Nansen)

»Leisten können, ohne leisten zu müssen«.

(Klafki)

»I dag søger folk den form for bifald, som gælder deres personlige attributter, ikke deres præstationer«.

(Chr. Lasch)

»Kommer præstationsprincippet og sporten til syvende og sidst i klemme mellem to generationers afvigende kropskultur«.

(Henning Eichberg)

Det forvovne ønske om at trænge frem til »menneskehedens grænser« er ubetvingeligt — også i legen. Hvad enten de, der leger — eller spiller — er amatører eller professionals, gladiatører eller artister, helte, guder eller overmennesker: På deres rekorder skal de kendes!

(Walter Umminger).

Præstationsdage — 1987

Jeg gik på »den Jyske« i 1987-88, og en af de mange store oplevelser jeg fik med mig fra højskolen var præstationsdagen(e). Dette skyldes ikke kun oplevelsen og glæden ved min egen personlige præstation, men i høj grad også det fællesskab, vi i gruppen følte på denne dag.

Det hele startede med, at Hans og Carsten introducerede projektet for os. De kom med eksempler på tidligere præstationer og fortalte om kravene. Vi var nok mange, som syntes, det lød lidt skørt, men alligevel var man med på idéen fra starten. Der var ligesom noget fængslende ved idéen, og allerede her fornemmede man, at det var noget, vi var fælles om og bakkede hinanden op i. Jeg brugte i alt fald en del tid på at finde på noget at præstere, men det var svært. Fra starten vidste jeg, at jeg ikke havde lyst til at lave noget fysisk grænseoverskridende. Netop derfor skulle jeg måske have gjort det, for det ville virkelig have været en prøvelse. Men på den anden side skulle projektet også være noget, jeg kunne føle noget for, så jeg valgte altså en ikke-fysisk præstation.

Min projektbeskrivelse kom til at lyde således: Planlæg og gennemfør $\frac{1}{2}$ times underholdning for 120 elever, brug kun egne tekster.

Jeg havde tit optrådt, både med sang og teater, men jeg havde aldrig lavet tekster selv, og heller aldrig været alene på en scene så længe. På forhånd vidste jeg, at tekstfabrikationen ville blive det svære, og det kom til at holde stik. Grunden til at jeg alligevel blev lidt nervøs, da »showet« skulle løbe af stablen var, at jeg ikke følte mit materiale var godt nok.

Da først projektet var aftalt og nedfældet på »kontrakt«, var der ikke andet tilbage, end at vente. Mens mange skulle forberede deres præstationer grundigt (proviaivering, påklædning, lægge tidsskemaer og ruter), så var mine forberedelser yderst begrænsede. Jeg fik fat i en sangmappe fra min skoletid, så jeg ikke risikerede at løbe tør for melodier. Den sidste aften før projektet lavede Gitte og jeg en plakat. Gitte skulle nemlig komponere blokfløjtemusik og Linda skulle lave koreografi til en dans. Altsammen skulle det opføres om aftenen, så det måtte vi jo reklamere lidt for.

Jeg startede torsdag morgen kl. 8.00. Jeg ville sidde på mit eget værelse og skrive, hvilket hurtigt skulle vise sig at være umuligt. Jeg blev »forstyrret« af hjemvendte »præstanter«, og jeg syntes ærlig talt, det var mere spændende at høre om deres præstationer, end at begynde på

min egen. Derfor flyttede jeg op i formningslokalet. Jeg havde dog stadigvæk svært ved at koncentrere mig ret længe ad gangen, og allerede efter at have skrevet et par sange, gik jeg en tur. Lone, Janne og Gitte, som alle lavede deres præstationer på skolen fik besøg af mig, og det hjalp nok alle parter lidt. Når man sidder og skal skrive tekster til $\frac{1}{2}$ times underholdning, finder man hurtigt ud af, at det ikke tager ret lang tid at synge en sang, vel højst 3 min. Jeg forsøgte at finde på andre ting end lige netop sange, men det var nu det, jeg bedst kunne. Jeg ville gerne lave en monolog f.eks., men da jeg ikke var/er den store komiker var det meget svært. Jeg gik mange ture rundt på skolen i løbet af dagen. Der er trods alt ikke megen inspiration at hente i et tomt formningslokale. Og jeg så virkelig frem til måltiderne. Før aftensmaden havde jeg skrevet syv sange + lidt andet. Jeg var nu ved at kunne fornemme, at det vist ikke kunne udfylde tiden. Men det var ligesom jeg tænkte: »Det går nok«. »De klapper og griner nok lidt, og med lidt snak ind imellem, så går det nok«. Efter aftensmaden kom Helle og snakkede med mig. Jeg sang nogle af sangene for hende, og hun fik faktisk sat lidt skub i mig, og gav mig troen på, at jeg kunne lave mere. Herefter fik jeg lavet en rap, en monolog og afslutningssangen. Nu var der faktisk heller ikke mere tid at give af. Jeg nåede lige at lave en slags generalprøve for mig selv, og så skulle vi i gang. Gitte spillede først, og det lykkedes for mig at slappe af og lytte. Da det blev min tur, var jeg ikke nervøs for at skulle optræde, men jeg var meget usikker på, om mit materiale var godt nok. Mine bange anelser skulle vise sig at være ubegrundet. Den stemning og det fællesskab, der var i rummet, bar mig simpelthen igennem. Jeg tog endda mig selv i nogen gange at improvisere og sige noget sjovt, når jeg skulle indtrodere numrene. Det gik overraskende godt, må jeg sige. Bagefter var jeg bare så stolt og glad. Jeg havde virkelig fået en dejlig oplevelse, og jeg nød alle de roser, jeg fik.

Når jeg tænker tilbage på min præstation, er det ikke uden en vis stolthed. Jeg må nok erkende, at jeg ikke overskred nogen psykiske eller fysiske grænser, men jeg oplevede glæden. Glæden ved at gennemføre noget, jeg ikke havde prøvet før (skrive tekster). Jeg vidste måske nok inderst inde, at jeg kunne gennemføre, men ikke med succes, troede jeg. Det var en tilfredsstillelse for mig.

Når jeg idag læser mine tekster igennem (hvilket det er mindst $1\frac{1}{2}$ år siden jeg sidst har gjort), så må jeg tilstå, at jeg stadig ikke er tilfreds

med dem. Egentlig burde det ikke være blevet en succes. At det alligevel blev det, var (foruden selvfølgelig måden det blev fremført på) publikums fortjeneste. De havde nok ikke så store forventninger. Det var jo tidligt i opholdet, og jeg var således en af de første, der på den måde optrådte »på slap line«. Det er altid godt at blive positivt overrasket og det blev de. Men samtidig vil jeg hævde, at idet det var et præstationsprojekt, kom jeg lettere til successen. Alle ville simpelthen så gerne, at det skulle gå mig godt, og derfor bar de mig frem, støttede mig og skabte en utrolig god stemning. Denne aften mærkede jeg virkelig højskolens fællesskab. Fællesskabet var en meget stor styrke ved højskolen i almindelighed og ved præstationsprojektet i særdeleshed. Dette kom ekstra meget til udtryk ved mit præstationsprojekt (jeg »tvang« jo alle til at tage del), men jeg tror, alle har følt det mere eller mindre. Her var virkelig noget, hvor alle stod sammen. Det var skønt, og jeg mindes det med stolthed og glæde både på mine egne og mine kammeraters vegne.

*Mona O. Hansen
årgang 87/88*

»Mål«, 1988. Købt af Ny Carlsberg Fondet på udstillingen i Den Frie 1988.

Præstationsdage — 1984

Om 140 km på cykel

Afsted — med frisk mod og en kæmpe lyst
til at udføre noget med mig selv
bruge mig selv en hel dag og kun mig selv.
Bare køre bakke op og bakke ned
føle syren kæle benene, og solen hovedet
føle man bliver rigtig varm i krop og psyke.

Starten er hård — jeg tænker tusinde tanker:
hvordan skal det gå, er det for hårdt,
hvorfor gør jeg det, hvorfor ville præstere?
Men så afløses det tvivlende med en bekræftelse
af netop det, som jeg søger:
pludselig bliver det dejligt, det bliver skønt,
det bliver en leg!

En glad sang synges nu i mit indre —
jeg kommer af med noget
jeg begynder at møde mange tanker —
om fortid, nutid og fremtid.
Der dannes smil på mig og i mig —
jeg smiler til vejen, træerne, markerne —
ting jeg føler kun jeg oplever — på min måde.
En tilfredsstillelse fylder mig totalt —
skyldes det følelsen af frihed og følelse af
livsbekræftelse?
Det er som en udforskning af mig selv,
min vilje og mine følelser.

Dette løb får mig til at føle, jeg er rig —
virkelig rig!
Derfor er jeg her — for at blive helt alene —
for at knokle med mig selv — og erkende mig selv.
Her kan jeg ikke forblændes af andres jeg'er
og spille roller — vige fra mit JEG;
en svaghed, som bruges, når jeg ikke er tilfreds

med mig selv;
en svaghed, som bruges, når jeg er usikker;
en svaghed, som følger en kritisk person.
Denne indre følelse af værd, denne følelse
af stort og stærkt —
blandet med det ydre syn af naturen,
som fylder alt omkring mig —
er det, der får mig fremad.
Det er det, der er charmen ved min tur; MIN tur,
det er, hvad der fascinerer mig!

Hjemad igen!

Denne tur bliver min prøvelse;
jeg har den strideste storm lige imod mig —
jeg begynder en kamp —
en kamp mod vinden — mod naturens kræfter;
det føles som en ting — jeg bliver gal på den:
det er uretfærdigt — hvorfor skal jeg modarbejdes?
Men ingen steder kan jeg rette mine spørgsmål,
ingen steder, som kan hjælpe mig — have ondt af mig.
Ind imellem bryder jeg sammen, græder, hulker,
ind imellem bliver jeg stærk: jeg vil, jeg skal,
det gik jo lige så godt — kom nu!
Men hvor er mit JEG fra første del af turen?
hvor er det mod og den glæde, der fyldte mig;
jeg leder hektisk — svinger i humør,
alt imens jeg kæmper, mine muskler er spændte
hvert sekund.

Som jeg sang på vejen ud,
græder jeg på vejen hjem
udvendigt og indvendigt,
som jeg oplevede liv og livet på vejen ud,
møder jeg død på vejen hjem:
ALT føles imod mig, de åbne bare marker,
den grå øde vej og ikke mindst vinden,
som synes at vil stoppe mig ubønhørligt.
Det er tomhed og værdiløshed, der nu præger min tur
modsat udturens skønne natur og mange oplevelser

jeg ser kun vejen og føler vinden.
Jeg tænker på, hvor lille jeg nu er, hvad der
sker hjemme, hvordan jeg med ord kan udtrykke det
— mine tanker, hvor langt jeg når,
at jeg skal fortsætte, fortsætte
— og jeg fortsætter og fortsætter
bliver mere og mere sur — føler mig trådt på.
Den vind.

Det bliver da til det, jeg ville;
det gjorde mig stærk igen,
men jeg skulle opleve to yderpunkter af mig selv
det stærke og det svage — to kontraster —
i kamp med hinanden;
og turen blev ikke bare turen
og den store tilfredsstillelse ved at gennemføre,
men den blev også en værdi for mig;
fordi jeg lærte mig selv lidt bedre at kende.

Dorte Eriksen
årgang 84-85

*Ung mand med Diskos, 1943. Gave fra Ny Carlsberg F. til Vejle Kunstmuseum.
Opstillet på Stadion, Vejle.*

Præstationsdage

Da Henry Hinrichs en efterårsdag i 1957
med karsehår og nr. 11 på ryggen
nærmest på baglinjen
og lidt til venstre for målet
med sit venstreben havde afdriblet
tre, fire modstandere
og SKULLE ramme indersiden
af højre stolpe
for at bolden kunne gå ind,
og han så gjorde det,
var det en fremragende præstation.

Og Henry som kunne alt med en bold
— men kun med venstre ben —
præsterede det jeg senere lærte at kende
som »et kunststykke«.
I den blå trøje som venstre yderwing
præsterede han den dag det umulige
at få min far
til i begejstring at lette
en meter fra sin plads
på hovedtribunen midt for.

Tre år senere
forlod ikke bare min far,
men hele familien
sin plads
i den grønne sofa foran det nye TV
og svævede for et øjeblik,
da Henning Enoksen med sit kolde højre ben
øgede til 2-0 mod Ungarn
i OL-semifinalen i Rom.
Danmark kom i finalen,
mens familien røg på røven.
Sofaen kunne ikke holde
til Enoksens mål.

At hente Lise tidligt om morgenen
på engen bag mejeriet
og sammen med Dres mælkeemand
få vognstænger og seletøj på plads,
så Lise kunne trække mælkevognen
med Dres og mig på bukken
var en præstation,
som voksede,
når jeg tog nøglen til jungen
med fløde og selv
som seksårig åbnede for hanen til fløden,
der så løb ned i målebægeret.

Men størst af alt
efter kaffe hos Misse Tatol
som var Dres' kone —
var glæden over selv at holde tømme,
når Lise i fuld galop
— som var trav —
strøg tilbage til Hansens mejeri,
mens Dres i sit blå forklæde
smældede med pisken,
men altid uden at ramme Lise.

At komme hjem
fra bageren med frisk rugbrød
som ikke bare var rugbrød,
men FRISK rugbrød fra bager Branderup
underforstået, at hans runde brød
— altså det mørke —
var det eneste, der var værd
at kalde »rigtig rugbrød« —
at komme hjem med det
uden at have pillet mindst
den ene endeskorpe ud
og stjålet sig til at nyde
de varme krummer
var en toppræstation,

som kun blev overgået af den dag,
da jeg med ustyrlig puls
og sugende gys i maven
efter mere end tre uger
og uden at nogle så det
endelig turde skubbe
et håndskrevet kort — med blæk —
og med »tak for venlig opmærksomhed
ved min konfirmation«
ind under butiksdøren til
den forretning for kontorartikler,
som HENDES mor havde.
Så hellere ti ture
frem og tilbage til ægpakkeriet
efter knækæg,
som hed sådan
også FØR man cyklede dem hjem
over brostenene.

Der var de mange små hverdagspræstationer
som at tage trappen
til tredje sal med
tre trin ad gangen
eller samle gammelt jern
og sælge det,
så man kunne få en kradser
og en chokolademælk
ved Andersens pølsevogn,
som også fik en betragtelig del
af hele den sum
man havde tjent som klapper
for jægerne,
når harerne skulle have et skud hagl.

Min far var stærk.
Dengang da det blæste op,
mens vi var ude i Oslo-jollen
med sænkekøl og latinersejl

lå alt i hans store hænder.
Rorstangen knækkede
for kulingens kraft,
så med sine bare næver
greb han fat i roret
og sejlede os sikkert i land.
Jeg kunne blive bange for ham,
men var aldrig bange
sammen med ham —
i hvert fald næsten aldrig.

Når jeg år tidligere
lå i min seng i det værelse,
som havde været morbror Hakons
og timer forinden i Pressens Radioavis
havde hørt om Kellernes-morderen,
der nu var set på Fyn,
var jeg helt sikker på,
at han var på vej op
fra sandkassen ad nedløbsrøret
til mit vindue.
Jeg hørte ham kravle op
og ventede hvert øjeblik
at se ham uden for mit vindue.

Var der ikke noget, der bevægede sig?
I hvert fald bevægede jeg mig
ud af sengen,
gennem mørket,
mens jeg hørte ham komme nærmere og nærmere.
Forsigtigt trykkede jeg håndtaget ned
på knirkedøren ind til spisestuen
og med gulvet forsigtigt knirkende
famlede jeg mig
med tilbageholdt åndedræt
gennem dagligstuen og
ud i entreen og ind til min mormor,
der åbenbart også kendte til ham

Kellernes-morderen,
for uden at sige noget
løftede hun dynen til side,
så jeg kunne krybe op
i sikkerhed
efter at have krydset mørket
og trodset frygten
for min egen virkelige angst,
som jeg i mange år
holdt for mig selv.

Jørn Richter

En »miniput«. »Sprælle Morten« 1952.

... at overskride grænser

er et udtryk, som — i tide og utide — bruges for at beskrive, når et menneske har udført en handling, det i omgivelsernes øjne er bemærkelsesværdig.

Vurderingen er karakteriseret ved, at den er afhængig af »de øjne, der ser«.

Det betyder i sin yderste konsekvens, at den måde et samfund fungerer på, eller den livsstil, der for tiden er fremherskende, bliver afgørende for, hvornår der er tale om grænseoverskridende handlinger, hvornår der kan blive tale om, at et menneske har udført en præstation, og hvornår der kan blive tale om en eller anden form for belønning.

'80erne har været karakteriseret ved, at det er de *individuelle* præstationer, som har betydet mest. Samtidig har der været synspunkter fremme, som fastslår, at »mennesket for at udvikle sig må udfordres (udfordre sig selv), således at det får afprøvet sine muligheder, og således at det nødsages til at komme ud i »nyt land«. Det skal overskride grænser. Herigennem opbygges selvtillid, tro på eget værd, tillid til andre og frem for alt lyst til at komme videre mod nye udfordringer, nye grænseoverskridelser.

Skruen, som måske nok er endeløs, får en positiv drejning. Menneskelig lykke er kommet inden for rækkevidde. Til gavn for den enkelte og for samfundet som helhed.

GLIMT! ... Nu havde han været i bassinet i næsten 7 timer. Målet var at svømme en halv maraton — 21,2 km. Det var noget, han ikke havde gjort før. Forberedelserne havde været så gode som overhovedet muligt i den givne situation. Han havde sørget for at blive smurt ind, så han ikke kom til at fryse, han havde spist rigtig før og nu under selve præstationen, han havde planlagt og gennemført sine pauser, og nu manglede han blot ca. $\frac{1}{2}$ time, før det hele var ovre.

Han var træt i sjæl og krop. Ensformigheden — frem og tilbage i én uendelighed — virkede dræbende. Vandets klukken i ørerne. Alt ialt klukkende kedsomhed fulgt op af overvældende træthed.

Han var dog ikke et øjeblik i tvivl om, at han ville gennemføre, og det gav ham en selvtilfredsstillelse, som ikke kunne beskrives.

Han havde valgt rigtigt, og det var lykkedes at tilrettelægge det hele, så præstationen blev gennemført efter sin hensigt. Han havde overskredet en grænse — han var inde i »nyt land«.

Som regel er de præstationer, der omtales, vurderes og beundres, veltilrettelagte. Udøveren af den grænseoverskridende handling har haft mulighed for at forberede sig, har som regel selv valgt at ville afprøve sig selv. Lykkes projektet, er han eller hun kommet et skridt videre. Lykkes det ikke, er der altid mulighed for at evaluere, og derigennem kan der så vise sig forklaringer, der belyser hvorfor.

Man har lært noget og er altså blevet et »nyt menneske«.

Betydningen af tilrettelæggelsen er efterhånden blevet så stor, at der i årenes løb er fremstået en kursusvirksomhed, som baserer kursusindholdet på påstanden om, at »mennesket for at udvikle sig optimalt« skal placeres i uvante situationer. Troen på disse kursers resultater har været så stor, at mange har været villige til at betale mange penge for at blive sat i »uvante situationer«.

Hvorfor?

Fordi der er en overbevisning om, at der er en direkte overførværdi fra kurser til dagligdag: Er et kursus gennemført tilfredsstillende, vil udfordringer og konflikter blive klaret bedre ude i den »virkelige verden«.

Hvis dette er sandt, er det forståeligt, at erhvervslivet har satset store beløb på, at dets medarbejdere fik mulighed for at deltage i disse kurser.

Men er det sandt?

GLIMT! ... Han sad i sin kørestol — parat til at gennemføre sin første maratondistance. 42,195 km. Var det mon muligt?

Han tænkte 3 år tilbage. Uheldet, som havde brækket hans ryg. Et brud, der havde medført lammelse i underkrop og ben.

Den første svære tid med svingende sindsstemninger. Hans egen manglende forståelse for, hvad der var sket. Omgivelsernes nærmest panikagtige flugt væk fra ham. Familiens op- og nedture, hans ægteskabs forlis, børnene, skyldfølelsen, og endelig for knapt to år siden starten på en ny tilværelse, hvor hans egen erkendelse af situationen bevirkede, at han begyndte at se fremad i stedet for at se på det, der var forbi. På det tidspunkt besluttede han at fokusere på det, han nu kunne. Revalidering, genoptræning, ny uddannelse.

Og nu sad han altså her. 42 km forude. Hvorfor?

Fordi han ville bevise over for sig selv — og måske andre i samme situation, at meget kan lykkes, hvis udfordringerne tages op, bearbejdes og løses efterhånden, som de dukker op.

Det var ikke altid lykkedes for ham — men dette måtte lykkes. For første gang gjorde han sig synlig for andre end lige netop sig selv og si-

ne nærmeste omgivelser. Han var én blandt mange. Og dog følte han sig alene.

42,195 km. Nu lød startskuddet ...

Hvad er en præstation? Hvordan kan præstationen måles?

Er det maratonløbet, eller er det forberedelserne til maratonløbet?

Er gennemførelsen af maratonløbet »blot« resultatet af præstationen?

Er præstation det samme som grænseoverskridelse?

Igen er vurderingen afhængig af »de øjne, der ser«.

Mine øjne fortæller mig, at grænseoverskridelserne ofte findes lige omkring os. De findes som nødvendighed for overlevelse, og derved bliver de i nogle tilfælde eksempler til efterfølgelse. Man lærer af dem og bruger dem, når det er hensigtsmæssigt. Andre mennesker får glæde af dem.

Denne type præstationer kommer kun frem i offentligheden, hvis de, der udfører dem, ønsker at »gøre sig synlige«, og hvis medierne ønsker det. Det gør dog ikke grænseoverskridelserne mindre væsentlige.

GLIMT! ... De skulle til det igen. Det gentog sig mindst to gange hvert år. Mødet på skolen. Mødet med den alt for velmenende, intellektuelle overmagt. Pædagogerne, som vidste, hvad der var godt for lige netop deres barn.

»Han har så gode evner, men han udnytter dem ikke. Det er lige som om, han flygter fra problemer og udfordringer. Har du et forslag til løsning af det, der kan vise sig at blive varige nederlag«.

Nederlag — varige nederlag. Som om det ikke var kendte fænomener i deres dagligdag. Nederlag som virkede nedbrydende på deres i forvejen slidsomme hverdag. Forstod de da ikke ...?

Kampen for dagligdagen, for at give tilværelsen et rimeligt indhold for sig selv og børnene. En kamp som ofte endte i nederlagsstemning.

»Du skal se det positive i tilværelsen, finde dine stærke sider. Møde udfordringerne med oprejst pande, udvikle dig. Der er så mange muligheder, hvis man bare for alvor ønsker at gribe dem«. Ja, mange muligheder, men ingen muligheder for at gribe dem.

Det var ikke til at holde ud at tænke på, hvis de nu også blev arbejdsløse.

Det var ved at være tid til at komme afsted. Angstens sved kunne dæmpes med lidt deodorant, men følelsen af endnu et nederlag — hvad med den?

Der var nok ingen anden udvej end at kæmpe videre — så længe de orkede.

Vi lever en underlig tilværelse.

Vi påstår, at det er vigtigt for menneskets udvikling, at det »møder udfordringer, som medfører grænseoverskridende handlinger«.

Vi tror så meget på denne påstand, at vi i vores pædagogik og opdragelse tilrettelægger »præstationsprojekter«, der sammen med andet skal fremme udviklingen af »det helstøbte menneske«.

Vi er endda nogle, som lever af, at det er sådan.

Samtidig er der mange mennesker, som ikke har en reel chance for at deltage i en sådan udvikling. Ikke fordi de ikke ønsker det, men fordi deres tilværelse er sådan »indrettet«, at der simpelt hen ikke er overskud til at deltage i tilrettelagte grænseoverskridende projekter.

Konsekvensen er blevet, at hele befolkningsgrupper er holdt ude, hvorved afstanden mellem dem, der kan og dem, der ikke kan, bliver større.

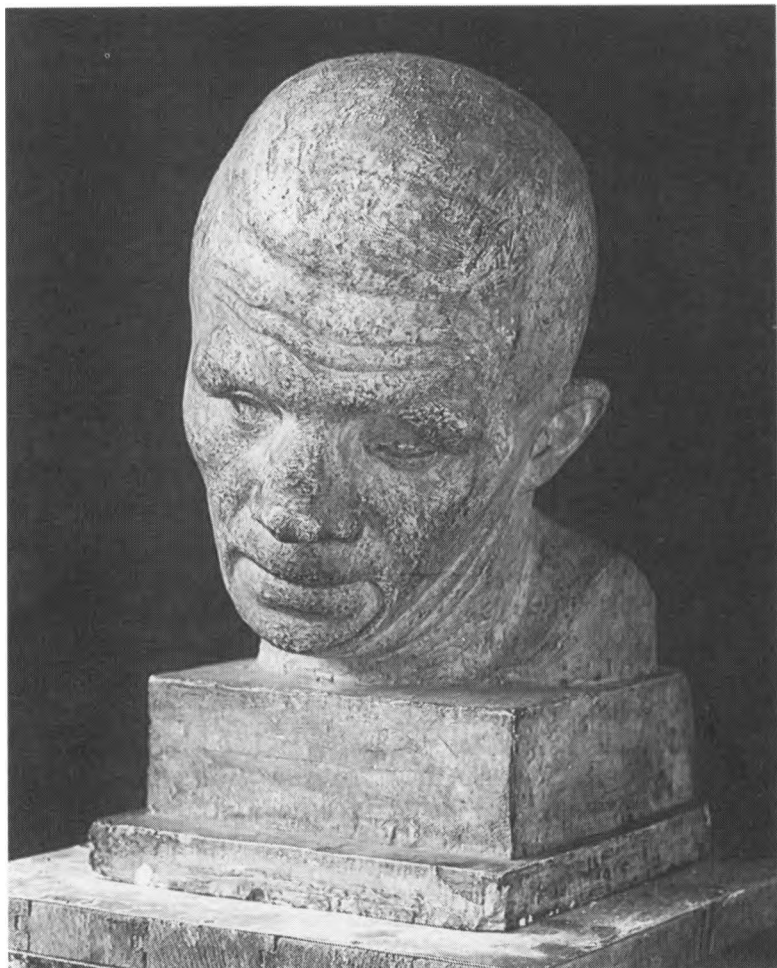
Sagt på en lidt anden måde: De i forvejen privilegerede bliver lidt mere privilegerede, fordi de får mulighed for at præge udviklingen lidt oftere, end tidligere. En udvikling, der i øjeblikket går i retning af at styrke de stærke og svække de svage, hvis dagligdag i mange henseender kan sidestilles med ét langt »præstationsprojekt«.

Én af måderne at ændre dette på er ved, at bl.a. idrætten og højskolen går ind og præger udviklingen på en måde, så flere får bedre muligheder.

Ikke kun for selv at overleve, men i højere grad for at støtte andre.

Det kaldes vist solidaritet — med et forkæret udtryk.

Flemming Westh

*Bokserhoved, gips. Et eksemplar i kunststen tilhører Undervisningsministeret.
Et eksemplar i granit tilhører Nationalmuseerne Stockholm.
Et eksemplar tilhører D.O.K.*

L'oumo universale — det hele menneske

Præstation, dvs. at stå foran, forudsætter en historie, nemlig at noget er sket forud for noget andet, således det kan placeres foran dette. En præstation er således en handling, der hviler på en tidligere. Men en præstation er først noget, der træder frem, når den nyder almindelig anerkendelse.

En præstation er således kulturhistorisk betinget. Skabt af dødelige. Men ofte træder aktøren i stedet for selve handlingen for at blive udødelig, ja næsten guddommelig. Dette fører direkte tilbage til det antikke idrætsideal.

Universelt gælder det, at mennesket søger forbedrede handlinger.

Præstationsbegrebet ændres først radikalt, når almenvældet begynder at sammenligne ved at normsætte specifikke værdier som havende større anseelse end andre. Der opstår en risiko for at præstationerne rangordnes. At sammenligne på den rette måde forudsætter målbarhed. Et indskrænket præstationsbegreb finder man derfor på det tidspunkt, hvor man er i stand til at måle retfærdigt. At sætte et nøjagtigt mærke, der er tydeligt målbart foran et andet, kræver kvantificerbare størrelser. Vel at mærke også standarder, der er uafhængig af landegrænser.

Når Chr. IV skulle spille Jeu de Paume i England, forventede han naturligvis, at banestørrelsen, pointsgivningen var som, når han spillede i København, Kolding, eller Helsingør. En sådan standardisering blev hensigtsmæssig, da Europa blev »mindre« ved den øgede samfærdsel mellem landene. Den italienske »idrætspioner« Scaino normsætter eksempelvis størrelsen i det royale »tennis« i 1555.

Faste måleenheder blev synlige bestræbelser på og udtryk for, at en ny tidsånd ønskede at erstatte en nedbrudt livsopfattelse med en ny og at indrette verdenen planmæssigt. Vi ser det også i arkitekturen med faste moduler, harmoniske proportioner, det gyldne snit.

Det begynder, hvor mennesket bliver sig bevidst som individ, som centrum for egne bestræbelser, på det tidspunkt, hvor mennesket vælger en ny måde at leve på. Sportens kriterier: sækularisering, lighed (sammenligne-), specialisering, rationalisering, bureaukratisering, kvantificering og rekordønsker ses alle opstå i 15-hundredetallet i Italien. Sportens fremkomst i England i et eller andet parallelt forløb til

industrialiseringen har således en kraftig kim i den italienske renaissance, båret frem af en humanistisk bevægelse.

Det økonomiske, politiske og åndelige opbrud blev båret frem af »nye mennesker« — en elite, hvor åndsaristokrati havde samme sigte som den politiske elite. Denne lille kreds af højlærde humanisters præstation var, at de synliggjorde mærket for menneskelig handling. Specifikt krakkelerede middelalderens arbejdsbegreb. Mennesket var indpodet, at det skulle arbejde i sit ansigts sved, fysisk for at opretholde livet, åndeligt for at give det indhold og derved nærme sig Gud. Kun ved arbejde levede man et hengivent liv. Mennesket var bundet til arbejdet. At frigøre sig fra denne binding var at postulere, at arbejdsmærket havde været »overtrådt« i 1000 år. Humanisterne tog begyndende afstand fra nyttehensynet. Man kunne godt foretage sig noget, som havde almen værdi for mennesket. Humanisterne anså, at en fri mand var en person, der ikke nyttearbejdede konstant. De legaliserede ikke-arbejdsbetonede aktiviteter som nyttige for udviklingen af *det hele menneske* — L'oumo universale. Som de første distancerede de kropsovelser fra de religiøse bodsovelser. De påbegyndte udviklingen af legemsøvelser som en fri handling. En menneskelig aktivitet med selvstændig værdi. At fri tid ikke var roden til alt ondt, og at kropsovelser ikke nødvendigvis skulle have åndelig præventiv effekt.

Lægfolket deltog aktivt i middelalderens folkelige lege og spil. Gejstligheden dyrkede kroppen i klostre — ja, vi kan vel takke dem for, at der er bevaret så mange af antikkens spil. Kropsovelser dyrkedes i lukkede klostermiljøer, skærmet af for lægfolket. Kirken havde imidlertid klare regler for, hvilke lege og spil, der var tilladte (*ludus permissus*). Disse kom til at danne grundlag for den humanistiske idræt. Det var ikke for at fornøje sig, at der dyrkedes legemsøvelser. Legen var en anden form for arbejde (*labor ascetika*), der skulle forhindre leddiggang — *otium*.

»Leddiggang er sjælens fjende, og derfor bør brødrene til visse tider optages af håndens arbejde ...«
Men hvis nogen er forsømmelig og doven, at han ikke vil eller kan meditere eller læse, skal der pålægges ham et arbejde at gøre, så han ikke er ledig«.

Stemningsskiftet i 14-hundrede tallet var ikke et afgørende brud

med senmiddelalderen. Det nye kropsbillede hvilede imidlertid på senmiddelalderen. Senmiddelalderens kropsovelser fastholdt de 3 grundlæggende kropsopfattelser: sundhedsgymnastik, militærgymnastik og den asketiske gymnastik. Nyskabelsen skete ved udviklingen af sidstnævnte opfattelse.

Af de tilladte spil udkrystaleredes rekreationsøvelser, som var en række aktiviteter som spadsereture, fiskeri, svømning, der naturligvis skulle dyrkes uden lægfolkets nyfigne blikke, men som gjorde det muligt at fastholde de åndelige sysler. Rekreationsteorien udviklede sig imidlertid.

De tidlige humanister, der næsten alle var stærkt religiøse og alle med en akademisk uddannelse, søgte at stoppe senmiddelalderens værdinihilisme. I disse bestræbelser søgte de originalliterær støtte fra mange sider — herunder antikken.

Især spillede flygtede lærde grækere samt fundet af gl. romerske literære kilder om opdragelsen en væsentlig betydning. Arnestedet var de norditalienske byer (Firenze, Padua, Venedig). Universiteterne her var i stand til at opfange og kultivere de nye signaler. Men den nye tidsånd havde også meget gode vækstbetingelser i de mange fyrsteskolers, der var knyttet til fyrstehofferne, for ikke at tale om de private skoler, der opstod omkring ledende humanister. Disse private skoler havde ikke samme uddannelsesmæssige status som universiteterne; men humanister, der var utilfredse med de studerendes adfærd på universitetet knyttedes til disse private skoler. Det var forsøgsskoler og kun i Mantua og Ferrara lykkedes det fuldt ud at indfri idealerne. Kun der var der frihed til fysisk træning på linie med de åndelige sysler.

Fremtrædende blandt de italienske humanister er *Vittorino Rambaldoni de Feltré (1378-1446)*. Han levede ved indgangen til renaissance. I den spændende tid, hvor domkirken i Firenze var under opførelse, hvor konkurrencen om de berømte døre til dåbskapellet blev afgjort, hvor ... Han var den højlærde praktiker. Han blev den levende-gjorte L'oumo universale. Han var i stand til at føre sine pædagogiske teoriopfattelser ud i en praktisk livsførelse i omgangen med unge mennesker. Han blev manden, der satte et nyt mærke langt foran andre. I ham forenedes den græske, (han havde lært græsk af de første græske flygtninge), og den romerske kulturarv med et dybt religiøst syn på

mennesket. Han frisatte legemsøvelser fra arbejdslivet, gjorde dem til et led i opdragelsen, men også til at omfatte aktiviteter, der kunne betegnes som fri idræt, dvs. fysiske præstationer, der ikke kunne påskrives en nytteeffekt. Noget, børn og unge kunne dyrke, fordi de havde lyst.

Headhuntet fra en fornem universitetskarriere kom han til fyrst Gonzogas hof i Mantua for at opdrage fyrstens egne børn. Fyrsten var condottiere — en af datidens lykkeriddere, der gennem en strålende militærkarriere steg op i tidens nye aristokrati. Condottieren var det nye ridderideal — var mærket på, at man ved egen hjælp kunne sprænge de lukkede sociale miljøer, slå sig igennem. Det militære styrkeideal blev her omformet til et civilt tegn på styrke, der var i stand til at forsvare egne og andre borgeres frihed. Gonzoga havde erhvervet sig stort ry, men var kulturløs. Det sidste kunne han købe sig til. Familiens fortsatte status kunne cementeres ved, at en af tidens store humanister (Vittorino de Feltre ansås for den førende latinske retoriker) knyttedes til fyrstehoffet.

I fællesskab skabte de kostskolen *La Giocosa* («lysthuset») i et tidligere palæ — tæt uden for byen, hvor fyrstens egne børn, andre rigmandsbørn, men også begavede børn af mindrebemidlede forældre kunne få tidens nye opdragelse. Vittorino de Feltre var en højt respekteret humanist. Flere ledende humanister sendte deres egne børn til hans skole. Desværre har han kun efterladt 6 skriftlige afhandlinger og på grundlag af disse samt brevveksling mellem ledende humanister om Vittorinos pædagogiske syn kan man danne sig et billede af hans pædagogiske principper og konkrete skoleform. Vittorino var den første, der fuldt ud lod legemsøvelser indgå som selvstændigt fag i den samlede dannelsesproces.

La Giocosa lå på et højdedrag lidt uden for byen. Stedet havde et flot udsyn over dalen, hvori der løb en flod. På tre sider var det omgivet af græsenge, som var velegnet til legemsøvelser. På alle områder lod han lyset skinne. De fysiske rum øvede indflydelse på det indre rum.

Tidens mørke undervisningslokaler blev derfor gjort lyse. Gangene gjort brede og dekoreredes med fresker. Rummene blev spartansk indrettede for at mane børnene til enkel livsførelse. Der blev oplyst. Børnene blev indviet i antikkens åndelige klassikere, men også antikkens musiske element blev dem givet. Det æstetiske element i legemsøvelser havde derimod en meget ringe plads hos denne humanist.

Skolen rummede 60-70 elever i alderen 5-6 år og til op i tyverne. Det var en eliteskole, hvis mål var at danne L'oumo Universale — det hele menneske eller den oplyste borger, der skulle kunne påtage sig fremtrædende poster i det offentlige eller private liv. Det ledende opdragelsesmål var *virtue* = begavelse, forstået som et alsidigt kendskab til klassisk ånd og krop.

En alsidig begavelse til et praktisk liv har passende været angivet som målsætning for hans virke. Vittorino anså den idrætslige præstation som en del af *virtue* og udtryk for den frie ånd. Idealskikkelsen betegnedes også som *virtuosa*. Selv var han inkarnationen af en sådan. Han var det faderlige forbillede med kærlighed til de unge, der blev ham betroet, men med klare krav. Fyrsten gav ham den fulde frihed til at gennemføre sine ideer over for såvel egne børn, som de andre på skolen.

Fra at være et middel i askesen, hvor sjælen søgte tilbage til den guddommelige sfære, blev legemsøvelser et middel i den personlige opdragelse. Kropskulturens sækularisering.

I Vittorinos fagplan bestod legemsøvelserne af løb, spring, kast, brydning, klatring, svømning, boldspil, bueskydning, fægtning, ridning, friluftsliv med lange vandreture, ja ekskursioner til alperne indgik i den samlede fagplan. Der skulle være mindst 2 daglige idrætstimer parallelt med de klassiske studier.

Træningen var hård. Med baggrund i hans religiøse holdning til en asketisk livsførelse forventede han, at eleverne for små midler var i stand til at gennemføre store anstrengelser. Han misbilligede kunstig opvarmning af huset — selv i kolde vintre. Man frøs ikke, idet det at fryse var tegn på sygdom i sjæl og legeme. De kropslige aktiviteter var ikke specialiserede. Han priste dygtighed. Han afviste væddemål i legemsøvelser, og han afviste legemsøvelser, som var chancebetonede. Det var den enkelte persons egen præstation, der blev vurderet og præmieret. Han troede på konkurrencen, som kunne bygge bro mellem det ydre og indre menneske, idet legemsøvelser ud over sin egen værdi også kunne fremme karakteropdragelsen og den åndelige dimension. Vittorino troede på det grænseløse jeg's muligheder for at få identitet ved at sætte mærker stadig længere fremme på brede områder.

Vittorino sigtede højt. Han søgte den almene dannelse. Den blev for de

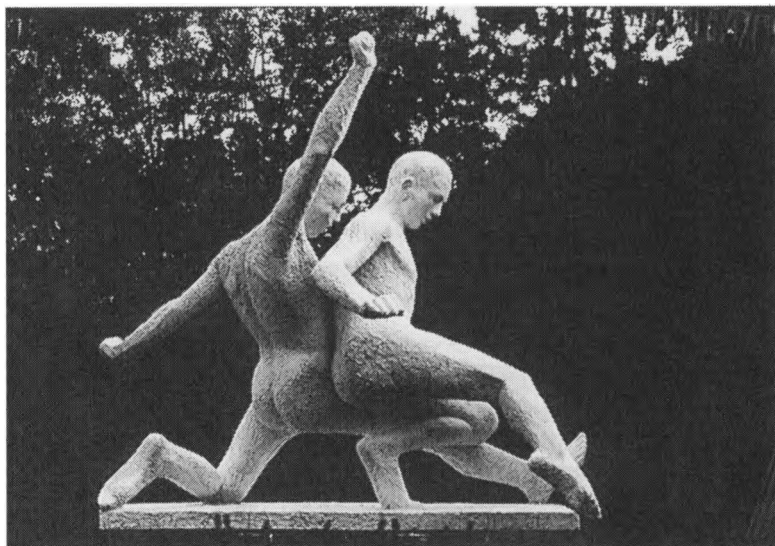
få. Det var bykulturens normer, nye præstationer blev målt på.

Flere hundrede år senere skulle det hele menneske måles i en land-
bokultur.

Vittorino satte et mærke.

Han stod foran.

Ole Worm

Fodboldspillere. Gips. Eksemplar i bronze tilhører Kolding Museum, 1941.

Præstation og kvalitet

Set udefra beskrives en idrætspræstation som oftest i relation til den fysiske udfoldelse. At være stærk, udholdende, hurtig og smidig nok til at honorere de krav, som den pågældende idrætsaktivitet stiller til udøveren.

Når man trænger en smule dybere ind i problematikken, viser det sig snart, at mere end halvdelen af forudsætningerne for maksimal præstationsevne er betinget af andre end anatomiske og fysiologiske faktorer.

De sociale og psykologiske faktorer er mindst lige så betydningsfulde for en given præstation (se figur).

Den enkeltes personlighed og miljøet omkring idrætsudøveren er i de senere år blevet gjort til genstand for mange undersøgelser og overvejelser. Det har påvirket mange eliteidrætsudøvere både hvad angår træningsmetoder og konkurrencedeltagelse.

Ikke mindst med tanke på, at vor viden på det anatomiske og fysiologiske område i relation til præstationer er ganske god, er mulighederne for nye grænsesprængende træningsmetoder ikke særlig sandsynlige.

Derfor bliver der i disse år fokuseret meget på de formentlig uudnyttede muligheder indenfor biomekanik (koordination), miljø (omgivelser og vilkår for idrætsudøvelsen) og mentale træningsmetoder (bl.a. visualisering, bio-feedback).

I vurderingen af en given præstation fokuseres ikke mere alene på resultatet (vinde — tabe), men endnu mere på selve processen (god — dårlig præstation).

Dette giver anledning til at filosofere over, hvad det er for drivkræfter, der egentlig får os til at stræbe efter det sublime.

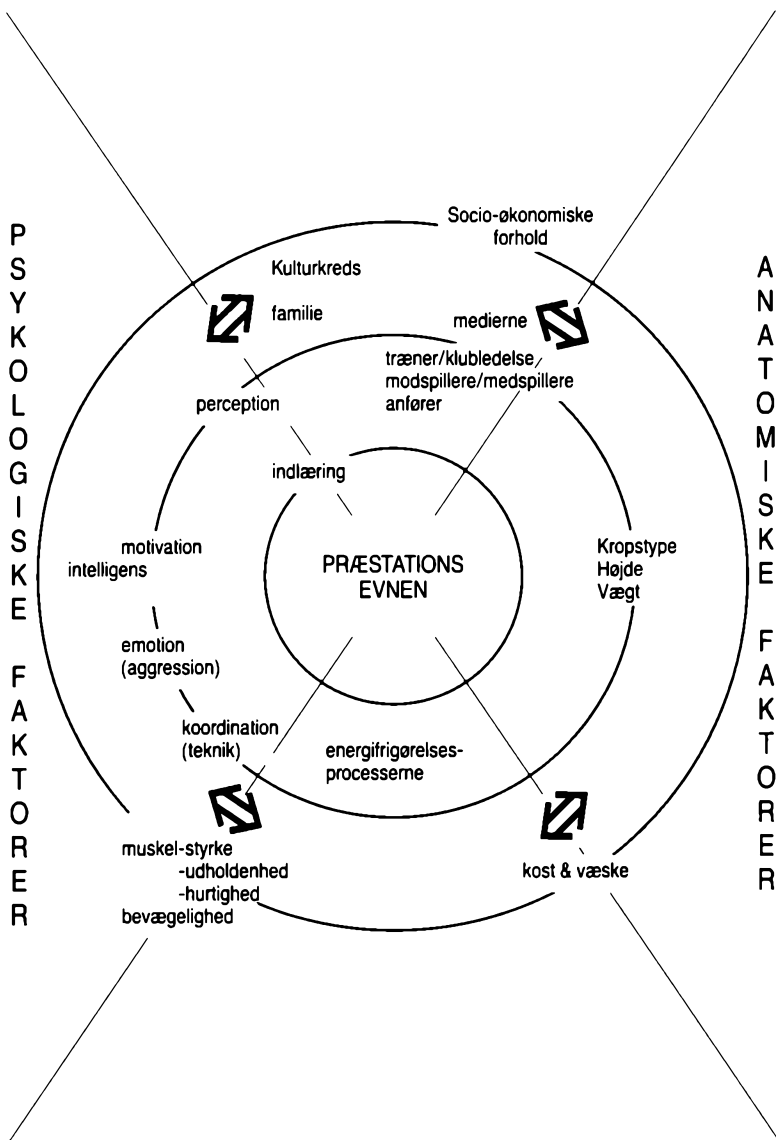
Eksistentialisterne hævder, at der i mennesket er et krav om ubegrænsethed. Det tolkes således, at min udfoldelse skal være uden grænser. Jeg må være alt, prøve alt, blive alt. Men det er et selvbedrag — en drøm — en virkelighedsflugt!

Den eksistentielle fordring om det ubegrænsede angår det kvalitative, at blive helt til i det, man er.

For en eliteidrætsudøver kan præstationen altså beskrives som identitetsoplevelse, som en oplevelseskvalitet.

Topidrætsudøverne kan ikke lide at tabe, men de erkender, at det er muligt at yde en toppræstation, at yde sit absolut bedste og dog tabe.

SOCIALE FAKTORER

FYSIOLOGISKE FAKTORER

Selvfølgelig prøver de at forbedre deres resultat, men specielt på længere sigt er det kendetegnende for topatleterne, at de er bevidst om kvaliteten af deres præstation.

En fremtrædende professionel idrætsudøver, der er blevet mange-millionær på sin idræt, blev en gang spurgt, hvad han egentlig gerne ville huskes for. Han svarede, at han håbede at blive husket for, at han altid gjorde sit bedste.

Præstation er beskrevet som produktet af motivation og indlæring, idet indlæring er summen af fysiske og psykiske færdigheder. Motivationen kan have forskellig retning, intensitet og varighed. Det er imidlertid karakteristisk for den kvalitative præstation, at den bunder mere i et ønske om fremgang end en angst for nederlag — at den er ærlig i sin vurdering af fremgang og at den er præsteret i vanskelige, men realistiske opgaver.

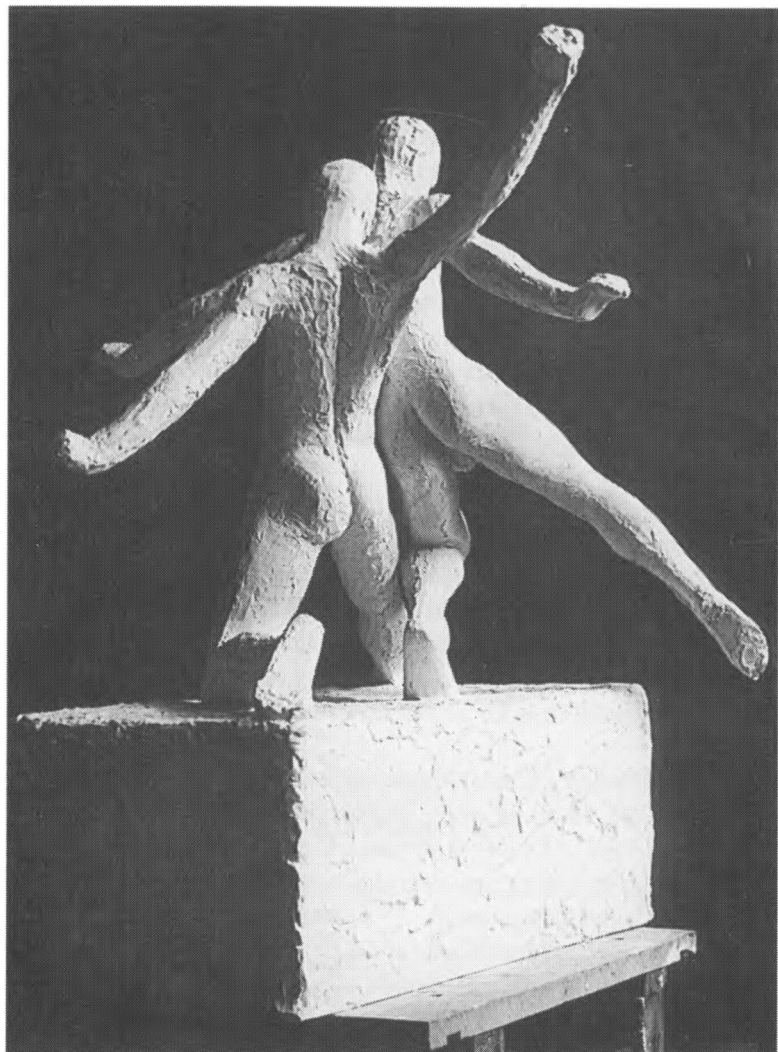
Det er sagt, at idrætspræstationen er dit eget ansvar. Fremtiden kan styres af andre eller skabes af os selv.

Et af dansk kulturpolitikks overordnede mål er at bidrage til at der gives alle et maksimum af muligheder for udvikling af evner og anlæg, til at fremme fællesskab og kommunikation mellem mennesker og til, at der tilvejebringes de bedst mulige vilkår for, at de enkelte mennesker aktivt kan tage del i udformningen af deres tilværelse og i det samfund de lever i.

Et af principperne for det kulturpolitiske arbejde er baseret på begrebet kvalitet. Som på andre kulturområder bygger kvalitetsbedømmelsen også indenfor idrætten både på de kvaliteter og værdier der ligger i såvel arbejdsprocessen som resultatet.

Den idrætslige præstation er tæt knyttet til oplevelsen af kvalitet. Derfor er dansk eliteidræt en del af det danske kulturlandskab og derfor støtter vi eliteidrætten i Danmark, bl.a. for at fremme livskvaliteten for den enkelte.

Niels-Chr. Holmstrøm

Fodboldspillere 1955. Bronze.

4 timer om ugen — motion, miljø og præstation

Det fortælles, at visse indianerstammer før i tiden brugte løbere som sendebud. Det var særligt udvalgte og veltrænede mænd, der kunne løbe over store afstande, ofte flere dage efter hinanden for at bringe en vigtig meddelelse til en anden fjern egn.

Det var en præstation i nøjsomhed og udholdenhed. De måtte klare sig med det, de gik og stod (og løb) i, og det var begrænset, hvad de fik at spise undervejs.

Løb som transportform eksisterer nu stort set kun rudimentært — som fritidsaktivitet i form af sport eller motion. Børn holder jo nu om dage hurtigt op med i bogstaveligste forstand at løbe til bageren.

Man forsøger stadig at holde liv i traditionerne omkring »indian running« som det kaldes. Man sætter hinanden stævne i et naturområde og tilbagelægger sammen en rute over enorme afstande. Det karakteristiske er, at der ikke kåres nogen vinder. Den der kommer først frem, forsvinder blot ind i den ventende menneskemængde ligesom de andre løbere.

Denne beskedenhed tyder på, at det, der er drivfjederen bag sådanne præstationer, er noget andet end anerkendelse og rekorder.

Falck-redningsfører Jens Holt, Juelsminde, satte ifølge Politiken uofficiel verdensrekord den 12. juli i år. Med håndklipper slog han Hornsyld Idrætsforenings fodboldbane på 6760 kvadratmeter i tiden fire timer og et minut. Den 17. august slog han til igen og præsterede en gentagelse på under fire timer: 3 timer, 58 minutter og seks sekunder. Han forventer nu at få en tilføjelse til sin første rekord i Guinness Rekord bog.

Hvor nøjsom kan man være ...

Fire timer er nok

Fire timer var nok for Falck-manden.

Det er også nok for den almindelige dansker, hvis han vil holde sig i live. Ifølge nyere undersøgelser skal vi slå græs — og ikke nødvendigvis en hel fodboldbane — eller jogge, cykle o.s.v. i fire timer om ugen, hvis vi vil mindske risikoen for at få en blodprop.

Med dette enkle budskab har Forebyggelsesrådet netop indledt sin kampagne for at få flere danskere til at motionere. Årsagen er også ganske enkel: der er penge at hente i forebyggelse. Kampagne-millio-

nerne er godt givet ud, hvis vi kan mindske antallet af blodprop-indlæggelser.

Et kampagne-budskab skal nødvendigvis være enkelt. Og når man nu langt om længe har fået bevist — hvad vi godt vidste i forvejen — at idræt også kan være sundt, så skal det selvfølgelig kundgøres. Men det er utroligt vigtigt, hvordan danskerne i almindelighed og »idrætsaktørerne« i særdeleshed fortolker det glade budskab.

Idrætsaktørerne er personer, foreninger og institutioner, som på en eller anden måde er igangsættere af idrætsaktiviteter, og det er dem, Forebyggelsesrådet først og fremmest henvender sig til. Man har desværre på forhånd opgivet at påvirke arbejdslivets (herunder arbejds-transportens) indhold af fysisk aktivitet.

Jeg synes, det ville være rigtig synd, hvis idrætsaktørerne kritikløst tager afsæt i motionskampagnen og lancerer sundhedsløb, sundhedssvømning og sundhedsdit og dat.

Så får vi bare en gentagelse af Hjerteforeningskampagnen »Løb for livet«, som vi ellers lige har fået tiet ihjel. For ikke at tale om skolernes motionsløb ...

Man ser i ånden, hvordan den pligtopfyldende dansker ville få det (han findes nemlig, selv om han sjældent vil indrømme det). Ikke nok med at han i ugens løb skal tælle madkalorier, bon'er fra Brugsen og kilometer i sit kørselsregnskab. Ved ugens slutning finder vi ham i færd med kropsregnskabet og måske i dilemma mellem familiesamværet (»Har du talt med dit barn i dag?«) og bodshandlingen af hjertets nød. Fire timer om ugen er faktisk temmelig meget! Især når det ikke er af hjertets lyst.

Trusler kan måske få folk op af stolen, men de kan ikke i længden motivere til idrætslig aktivitet. Derfor er det vigtigt at fastholde, at idræt er andet og mere end et instrument i et sundhedspædagogisk projekt. Det er først og fremmest en lystbetonet aktivitet, der giver oplevelser og bevægeglæde.

Lav intensitet er godt nok

Der er heldigvis noget nyt og interessant ved kampagnen. Det er, at aktiviteter med lav intensitet også anerkendes som forebyggelse. Det tager bare lidt længere tid ...

Det eneste krav er, at vi skal forbruge 9.000 kilojoule pr. uge på fysisk aktivitet.

Det betyder, at det er lige godt

- at spadsere 9 timer i almindeligt tempo
- at cykle, spille badminton eller gå i rask tempo i 5 timer
- at jogge i 4 timer
- at løbe i 2 timer

Denne kendsgerning bør få konsekvenser:

- Flere cykelstier og andre cykelfaciliteter. Det sunde (og i dette tilfælde økologiske) valg bør være det lette valg, til motion, arbejds-transport m.v.
- Flere grønne kiler til gang/løb på arbejde og i fritiden. Det gælder om at forene det nødvendige med det behagelige: motion/transport og naturoplevelse.
- Flere og bedre muligheder for at dyrke friluftsliv, f.eks. roning, kano og kajak. Det kræver først og fremmest bedre adgangsmuligheder til naturen samt diverse enkle støttepunkter (lejrpladser m.v.).
- Ændringer i motionsvaner, men også i livsstilen. Ved at inddrage lavintensive aktiviteter har den enkelte bedre muligheder for at integrere motion i nødvendige daglige sysler — græsslåning og andet havearbejde o.s.v.

Vort fælles miljø

Næsten samtidig med Forebyggelsesrådets motionsfremstød har regeringen via Friluftsrådet iværksat en miljøkampagne. Baggrunden er, at den såkaldte Brundtland-komité for nogen tid siden udgav en rapport om den globale økologiske situation. Den danske regering vil følge dette arbejde op ved i lighed med andre lande at lave en national kampagne. Der er afsat 21 mill. over en 3-årig periode til at bevidstgøre danskerne om behovet for livsstilsændringer til fordel for miljøet. Ifølge rapporten har vi 10-15 år til det, inden det er for sent.

Ligesom Forebyggelsesrådets jubelbudskab (om at 4 timer om ugen er nok) er Brundtland-komiteens budskab kvantificeret og har fået en positiv drejning: Det ser ud af h..... til, men vi kan nå det endnu ... Der tales om bæredygtig *udvikling* for at lægge afstand til tidligere dommedagsprofetier, der angiveligt ville skrue samfundet tilbage til stenalderen.

... er 10-15 år nok?

Argumentation er ikke det samme som motivation

Dommedagsprofetierne er afløst af det lille håb. Den danske kampagne har overskriften Vor fælles fremtid — den antyder både det fælles ansvar, men også de nye fælles muligheder. Kampagnens formand, Elsebeth Gerner Nielsen har fat i noget vigtigt, når hun betoner, at kampagnen skal inspirere til udviklingen af lokale fællesskaber (— tænke globalt, handle lokalt), foruden at den skal appellere til kreativitet og naturglæde. Trusler om død og ødelæggelse virker bare lammende.

Men denne kampagnes aktører (bl.a. folkeoplysere, friluft- og naturorganisationer) gør klogt i at skelne mellem motivation og argumentation. Argumentationen er stadig den samme: kloden er døende; men motivationen er ny.

Skematisk set sker der undervejs ned i kampagnens forskellige niveau'er en forskydning fra argumentation til motivation. Det gælder såvel miljø- som motionskampagnen.

<u>Kampagneniveau:</u>	<u>Miljøkampagnen:</u>	<u>Motionskampagnen:</u>
1) Bevilgende niveau: (regering)	— Kloden dør	— Løb for livet
2) Kampagneniveau: (Forebyggelsesrådet/Friluftsrådet)	— Vi kan nå det endnu	— 4 timer er nok
3) Aktørniveau: (f.eks. idrætsleder)	give naturglæde, livsglæde	give bevægeglæde, livsglæde
4) Individuelt niveau:	få naturoplevelser	få gode oplevelser

Der sker et skift fra det truende over det trøstende til det oplivende.

I miljøkampagnens informationer har trøster-strategien imidlertid en tendens til at tage overhånd. Det gælder f.eks. spørgsmålet om reduktion af energiforbruget. Man vil ikke rigtig fortælle folk, at det forudsætter store livsstilsændringer og til tider afsavn — f.eks. når det gælder brug af bil. At disse afsavn så i anden omgang kan vendes til noget positivt, f.eks. motion, ændrer ikke ved det faktum, at det reelt vil blive opfattet som en indskrænkning af den enkeltes handlemuligheder.

Præstation og motion

Inddragelsen af flere lavintensive aktivitetsformer vil udvide vort motionsbegreb. Dermed sker der også en forskydning i, hvad det er der giver folk lyst til at motionere. Lad os f.eks. tage præstationsaspektet.

Der vil naturligvis stadig være behov for Sjælland Rundt, Eremitageløbet, Copenhagen Marathon m.fl. for at animere præstations-motionisterne. Disse begivenheder tjener som synliggørelse af en formforbedring og som en slags belønning for det daglige slid.

For mange motionister er det blevet en livsstil at rejse rundt inden- og udenlands for at møde vennerne i løb. Man kan godt kalde det en særlig præstationsorienteret del af den såkaldte aktive turisme.

Men præstationer bygger også på andre motiver end anerkendelse og selverkendelse. Mødet med det ukendte — i os selv og ikke mindst uden for os selv — har været motivet bag mange store præstationer. Vi kunne nævne personer som Nansen, Amundsen og Knud Rasmussen, for hvem polarrejserne var lige dele videnskab og lidenskab — det vil i dette tilfælde sige eventyrlyst. På engelsk kaldes det »adventure« og dækker både udfordring, spænding og stærke naturoplevelser.

For en stor gruppe motionister har Copenhagen Marathon og lignende by-begivenheder ikke den store tiltrækningskraft. Det har til gengæld en naturbegivenhed og præstation som f.eks. »Kungsleden til fods med rygsæk«. Den forudsætter daglige lavintensive forberedelser til gavn for helbredet — og helst i grønne omgivelser. Dertil kommer, at den slags motion uvægerligt vil stimulere interessen for miljøet og vor fælles fremtid.

Motion med perspektiv, som ovenikøbet er lystbetonet ...

Mon vi har nok i de 4 timer om ugen?

Axel Edinger

»Fodboldspillere«. 1955.

We are all suckers for recognition!

I en verden hvor den teknologiske udvikling konstant presser os — hvor specialiseringen skubber os højere og højere op ad »udviklingsstigen« — hvor den daglige kommunikation med medmennesker uden for vort lille speciale foregår på et sekundært, fattigt og næsten glemt dansk — i en tid hvor sjælen hænger i en ofte meget stram elastik bag os, er det nødvendigt i et ubemærket øjeblik at slå nødbremsen til, vende blikket og opmærksomheden indad — og spørge sig selv: Hvad er det egentlig, jeg laver? Og hvorfor har jeg så travlt?

Erhvervspsykologiske undersøgelser på området motivation viser, at 43% af os styres af præstationsmotivet. Dvs. vores trivsel på arbejdspladsen — i privatlivet afhænger af et miljø, hvor vi får mulighed for at præstere et godt stykke arbejde. At den udvikling, vi er en del af, stadig tilbyder disse rammer, som individ at have mulighed for at præstere et godt resultat.

Det er væsentligt at bemærke, at præstationsmotivet — som det primære, langt overgår højere løn, bedre avancementsmuligheder, god pensionsordning, gode chefer som motivationsfaktor. Nummer 2 på listen er anerkendelse — en følge af præstationsmotivet.

Hvorfor nu det?

PRÆSTATION -EN, -ER (lat. praestatio) afledt af praestare — at yde, at stå foran.

Præstation er et positivt ladet ord — et ord eller en bedrift, der kendetegner en fremragende og beundringsværdig bedrift/indsats — vurderet af dine omgivelser.

Da præstationen bedømmes af andre mennesker, må den afspejle drømme hos os — drømme af forskellig karakter, noget vi gerne vil opnå — det sublime. Præstationer måles derfor i forhold til de normer, der præger vores hverdag — og efter de »love« vi bevidst/ubevidst har valgt som styrende for vores adfærd.

Hvad er så motivet for at yde præstationer?

Ja, da præstationer bliver positivt vurderet af vore omgivelser, er det nærliggende at tro, at den er motiveret i den efterfølgende anerkendelse, vi opnår.

Det, at vi et øjeblik fremhæves i forhold til det eller den, vi sammenligner os med. Det, at vi et øjeblik skiller os ud fra den grå masse og får lov at lyse. Egentlig er der tale om en slags selvhævdelse. En konkur-

rence med andre om at opnå status — men også en konkurrence med os selv. Hvor ligger mine grænser — kan jeg blive bedre — præstere mere og hurtigere.

Vi kender dette fra idrættens verden, hvor det er et samspil mellem at slå sin modstander — og ofte i lige så høj grad om at slå uret, centimetermålet og dermed sig selv og tidligere præstationer.

Hvilken af de to der styrer os mest, kan være svært at sige — men må nok besvares individuelt — og situationsbestemt. Vi er alle forskellige.

En velunderbygget teori viser nemlig, at vi i de første leveår præges af større eller mindre præstationsniveau. Kravet fra vore mødre (som vi på det tidspunkt er tættest knyttet til, bliver mest præget af — og forsøger at leve op til) med hensyn til at klare os selv, konkret at være renlig, at kunne klæde os selv på, at kunne gå o.s.v. har varierende styrke.

Nogle mødre styrer, rent opdragelsesmæssigt, kraftigt i retning af selvhjulpethed — andre stiller meget få krav på det område, og så er der alle mellemniveauerne.

Der er en klar sammenhæng mellem den stærke prægning mod selvhjulpethed — og den senere præstationstrang. Så måske er konkurrencemotivet ikke helt forklaring nok, måske stikker præstationsmotivet dybere — en angst for ikke at slå til?

Præstationer tilgodeses med straf og belønning. »We are all suckers for recognition« så vort behov for ros, kærlighed, anerkendelse og for positiv kontakt med andre er måske dybest set motivationen for vort præstationsbehov.

I min hverdag, hvor jeg arbejder med leder- og medarbejderudvikling, ser jeg præstationsmotiver i alle afskygninger — ofte er det forskellen, der skaber problemer.

Der kan drages mange spændende paralleller mellem idrættens verden og erhvervslivet. Der er også en del forskelle, der ikke burde være forskelle.

Tag divisionsholdet i fodbold — med den stærke leder, anføreren. Manden med det store præstationsniveau, individuelt som holdmæssigt. Han er valgt grundet sit overblik, sin situationsfornemmelse og sine lederegenskaber. Hans vigtigste rolle er at bevare dette overblik — at være en »rolemodele« — og at integrere de 10 specialisters individuelle færdigheder i det, der er målet — at skabe teamwork — at vinde kampen.

I en anerkendelse af at hans 10 medspillere er forskellige, at de skal

udnyttes i forskellig retning og behandles forskelligt, må han alligevel lade dem disciplinere — justere deres præstationskurs, så holdet trækker i samme retning. Ellers vil de benytte deres oplagte mulighed for at »score individuelle points« — ofte til skade for holdet.

Erhvervslederen derimod er oftest en dygtig specialist, valgt på grund af hans opnåede resultater som sælger el.lign. Hans vigtigste rolle er — som anførerens — at bevare overblikket — at udnytte afdelingens ressourcer optimalt — at skabe resultater gennem medarbejdernes præstationer. Men ... han vil ofte fremme medarbejdere med samme præstationsniveau som hans eget og straffe andre. Medarbejdere, der kører på lavere præstationsblus, har ingen berettigelse i afdelingen — medarbejdere, der kører på et højere blus, ses som en trussel.

Han vil fejlagtig tro, at afdelingens succes afhænger af en ensliggørelse af medarbejdere og måles på, hvor stærkt man løber — hvor meget der præsteres (uanset retning).

På fodboldholdet er man glad for en dygtig medspiller med højt præstationsniveau ... det gavner holdet, der styrket kan slå modstanderne. Det giver en tryghed og en sikkerhed for holdet at have den slags spillere med — en tilstand, der påvirker de andre positivt.

I virksomheden sår den dygtige medarbejder med det høje præstationsniveau splid, skaber utryghed og usikkerhed hos andre. De vil nemlig sammenligne sig med ham — og derved opfatte sig selv som dårligere.

Det er ikke normalt at tænke på afdelinger i erhvervslivet som fodboldteams — desværre. Og hvad har man som »dårlig medarbejder« at slå »individualisten« i hovedet med? JANTELOVEN.

Så længe erhvervslivet måler sine præstationer i overskud eller udvidelser — og ikke i retning af miljø, trivsel og helt andre værdisæt.

Så længe det er individuelle præstationer, der belønnes i højere grad end forsøget på at skabe holdpræstationer — ja, så længe vil det ikke være lige så sjovt at arbejde som at spille fodbold — i overført betydning.

Og det er synd.

Forskellen er nemlig ikke ret stor — det er den samme sociale kontakt, der tilgodeses — samme mulighed for at slippe af med aggressio-ner — samme vindersituationer.

I virksomhederne spiller man, som på fodboldholdet, i samme farve trøjer — modstanderens mål står samme sted for alle — vejene til målet

er for begge parter forskellige, nogle langs højre side — andre langs venstre side, nogle sælger — nogle administrerer, men deres mål er ens, at vinde kampen, at få ordren. Så der skulle egentlig ikke være noget i vejen for at begynde at spille sammen.

Dette samspil, denne systematisering af præstationer — denne opdragelse af voksne mennesker er ikke umulig, men kræver en holdningsændring. En ændring i retning af at individuelle præstationer er nødvendige, men de skal ses i gruppesammenhæng. At præstationer ikke må være på bekostning af andre på holdet. At der er plads til — og brug for alle afskygninger af mennesker med vidt forskellige præstationsniveauer — vidt forskellige potentialer. En respekt for den, der er anderledes tænkende og ydende end dig selv.

At det er muligt at ændre den motiverende struktur hos voksne mennesker, vil jeg gerne give et eksempel på.

Vi har gennem 18 måneder bl.a. arbejdet med EI/AMU centre — de bistandsklienter, der har været hele behandlingssystemet igennem. De fleste af dem har aldrig haft arbejde, mange er eller har været under kriminalforsorgen, og de færreste har en uddannelse. Unge hanner og hunner mellem 16-29 år med den holdning, at dukker der problemer op, vender de ryggen til — alle med den indstilling, at det er samfundets problemer og ikke deres. Mange af dem med foragt for det bestående samfund — bundende i en usikkerhed om eget værd og egen berettigelse. Alle med en lang række nederlag bag sig — næsten udelukkende nederlag ... og med en udsigt til en fremtid med endnu flere nederlag.

Alle med en barndom præget af et hjem i krise — ingen opmærksomhed fra forældrene, og derved ingen reelle krav ... kun straf og ingen belønning ... frustration.

Som en del af en 2-3 måneder lang proces lykkedes det på blot 4 dage at få listet små — større og tilsidst store sejre ind i dem. En kompliceret proces, da de umiddelbart ikke ønsker sejre — hvordan skal de kunne håndtere dem? og sejre forpligter jo. Al forandring ses som problemer og ikke som udfordringer eller muligheder.

Men det lykkedes at give dem så meget tro på sig selv — så meget selvtillid og især så meget tillid til andre og tro på, at ved fælles løft lykkes det, så megen smag på livet, at deres præstationsniveau stiger utroligt.

Resultaterne viser — nu over 18 måneder senere, at 1 ud af 23 er til-

bage i bistandssystemet — resten er under uddannelse, i fast arbejde eller på arbejdsløshedsunderstøttelse — de sidste er de færreste. Solstrålen er, at en af pigerne netop er valgt ind i byrådet i Silkeborg.

Så gu' kan det lade sig gøre — gu' hjælper det.

Men hvor står DU i alt dette???

Hvad styres du af — hvad er dine motiver og hvordan bruger du kræfterne???

Man siger, at det er koldt på toppen... men der er også en utrolig smuk udsigt.

*Steen Høgh
Chefkonsulent
Activ Personale Udvikling
DJI årg. 82/83*

Årets gang

Årets gang

Det indre liv

Der var musik i elevholdet 88/89. Ved talrige lejligheder demonstrerede disse prægtige unge mennesker, hvilke kvaliteter dansk ungdom rummer.

Vi blev ikke skuffede, da det nye elevhold 89/90 mødte frem. 124 åbne, videbegærlige mennesker, der vil noget på en charmerende måde.

Geografisk fordeler de sidste 2 elevhold sig således:

2/3 kommer vest for Storebælt, 1/3 øst for bæltet. Hele 6 bornholmere har vi på dette elevhold.

Undervisningsåret har været en blanding af vor egen undervisning, der desværre pga. indskrænkninger dominerer. Vi køber os til anden inspiration, f.eks. tilstræber vi jo stadig at få spændende folk udefra (Jacques Blum, Georg Metz, Frank Osvald, Ulla Dahlerup, ...) Specialugerne, hvor det normale skema suspenderes og erstattes af f.eks. handicapuge, idræt 2-uge, er kommet for at blive. Eleverne tiltrækkes dels af bruddet, dels af fordybningsmuligheden.

Vi har gentaget forældredagen i november med ca. 500 mennesker og regner med, at anden søndag i november ligger fast som forældredag.

I løbet af undervisningsåret 1988/89 fik vi renoveret alle vore elevværelser. 10 værelser og hermed 20 personer boede på skift på Jomsborg i en 2 ugers periode, mens værelserne blev moderniseret. Eleverne tog besværet med stoisk ro — især de første hold, der havde en lang periode i sigte på nye værelser. Udvalget har haft en overordentlig heldig hånd. Det var med ikke ringe stolthed, vi kunne præsentere værelserne for det nye elevhold og deres forældre.

DJI's skolehold i gymnastik udvikler sig stadig kvalitativt. Med månedlige træningssamlinger har Alice og Jytte fundet en stil, som kan berige vor gymnastiklinje, men givet også kan påvirke gymnastiksynet uden for skolen. Den 4. november viste vi resultatet af de fælles anstrengelser ved en opvisning i musikhuset i Århus. Fair mod den historisk bundne opgave, viste skolen ren Snoghøjgymnastik fra 1939. I anden afdeling, der var helliget fremtidssigtet, viste skolen et dramatisk/gymnastisk indslag med hjemmelavede store masker. En festlig dag, hvor den folkelige gymnastik indtog den finkulturelle bygning

med værdighed.

DJIs idrætssyn er blevet diskuteret i lærergruppen og bestyrelse for at sikre at DJI fortsat er »på forkant med udviklingen«, men også for at sikre, at vi med en god spændvidde alligevel kører i samme retning.

Personale

Anker Nielsen ønskede den 1. september at gå på efterløn. Ved en lille sammenkomst tog vi afsked med ham efter 15 års tro tjeneste. Til gengæld har vi ansat Andy Sværrer Hansen, således vore grønne områder fortsat bliver en smuk ramme om skolen.

Axel Edinger er midlertidigt ansat som kvotalærer. Trods nedskæring i antallet af tilskudsberettigede timer, håber DJI på, at vi fortsat kan beskæftige AE her.

Hans Lauge har haft et halvt års orlov for at prøve kræfter på det private arbejdsmarked.

Udbygning

Skolens fortsatte ekspansion har betydet, at vor spisesal er for lille.

Vi arbejder på at lægge den gamle foredragssal til den nuværende spisesal, således vi får et sammenhængende spiselokale. Samtidig med skal vore køkkenfaciliteter ændres, således de kan klare øgede og ændrede behov.

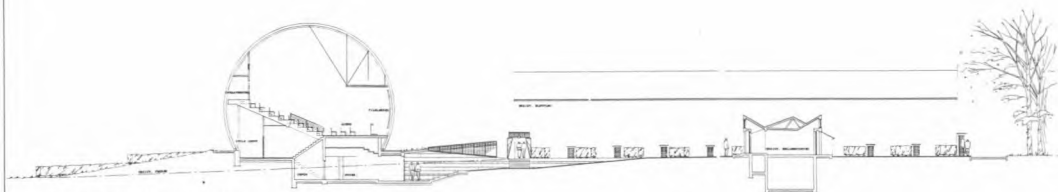
Vi regner med, at 1. fase gennemføres i juleferien.

Foredragene vil i en overgangsperiode blive holdt i havestuen. Måske ikke det mest ideelle sted, men brugbart og med stor nærhed til personen, som foredrager.

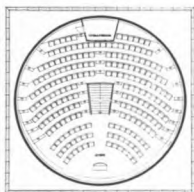
DJI har et meget stort ønske om at få en multisal, der kan rumme en amfietralsk opbygget foredragssal, som kan anvendes til teater og film og som kan bruges til de nye kropskulturelle udtryk. Der ligger tegninger klar af en kugleformet bygning, der vil være i stand til at tilgodese behovene på en funktionelt rigtig og arkitektonisk flot bygning.

Kursusfløjen er ofte for lille. Vi har tegninger klar til en udbygning af vor kursusafdeling. Jeg nærer et lønligt håb om, at disse to bygninger kan stå færdig til vort jubilæum i 1992. Vi har eet år til at finde de økonomiske midler. Det bliver meget vanskeligt; men det er et forsøg værd.

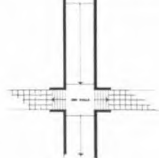
DJI har i forhandling mellem Team-Danmark, amt og kommune fundet forståelse for at placere Danmarks første kunststofbane på sko-

SNIT : KUGLE - ADGANGSFORHOLD 1:100

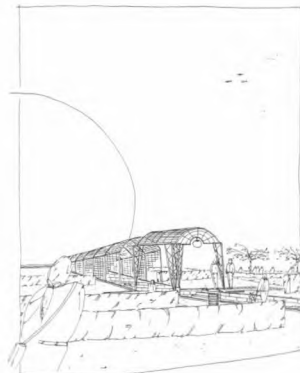
STUEPLAN

KALDERPLAN

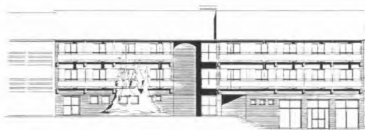
1. NEDRESTE
DEL AF SÆDEPLACER2. 2. ETAGE
DEL AF SÆDEPLACER3. TREDJE OG FJERDE ETAGE
DEL AF SÆDEPLACER4. TREDJE
DEL AF SÆDEPLACER5. TREDJE TAVEL
DEL AF SÆDEPLACER

ANVENDELSESMULIGHEDER

PERSPEKTIV

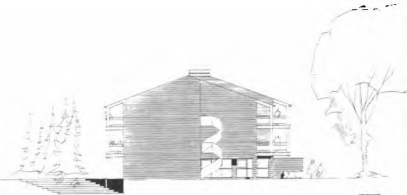

FACADE MOD VEST

FACADE MOD ØST

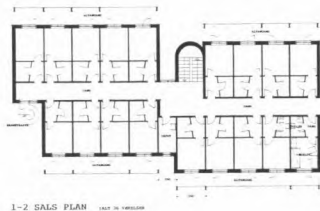
FACADE MOD SYD

PERSPEKTIV

STUEPLAN

1-2 SALS PLAN

KJELDERPLAN

SNIT A-A

SNIT B-B

ARKITECTURFIRMA
SPITZ & WISSE
 NY CARLSBERG GÅRD 10
 2200 COPENHAGEN Ø

len. Herved vil vi kunne tilgodese fodboldtræning året rundt.

Idrætsmuseum

DBU fyldte dette år 100 år. Det blev en oplagt opgave for vort idrætsmuseum at lave en udstilling, der kunne danne basis for et egentligt fodboldmuseum. Det blev en meget stor succes. I samme forbindelse ændrede vi navnet til Idræts- og Sportsmuseet. Der er endnu ikke fundet en afklaring på det klare behov for etableringen af et landsdækkende museum. Den kommer naturligvis, og imens fortsætter vi vore bestræbelser på at indsamle og registrere alt, hvad der sveder af idræt.

Kursussæson

Som beskrevet andet steds har DJI kunnet holde markedsdelen. Det er fortsat attraktivt at komme til DJI & DIF's kursuscenter. Konkurrencen er naturligvis hård, og vi må fortsat investere i bygninger og service for at trække kunder til stedet. Team Danmark og DJI har yderligere indgået 4 samarbejdsaftaler med hockey, sportsdans, volleyball og taekwon-do. Der er et stort behov for flere kursusværelser. Et lille udvalg undersøger de økonomiske muligheder for en udvidelse af vor kursusvirksomhed.

Vi havde den glæde at være vært for UEFA europamesterskab i ungdomsfodbold. Et stort og velgennemført arrangement.

Ole Worm

Elevforeningen

Hvad gør vi nu, lille du?

Elevforeningens bestyrelse har i år satset meget på elevmødet:

- vi har lavet et »hovedspring«, vendt op og ned på det mønster, som ellers kørte som smurt,
- vi har indskrænket os — midlertidigt — til kun at afvikle dette ene arrangement i løbet af året,
- vi har inddraget stadig flere i »research-arbejdet« i.f.m. elevmødet.

RESULTAT;

- vi har fået mange roser for arrangementet, og er selv ganske godt tilfreds.

Der kan stadig ske fornyelse og finpudsning, men nu har vi foreløbig en skabelon, som fungerer (nogle år ihvertfald!).

VIDERE FREM;

Da vi kunne ønske os bedre tilslutning fra de nyeste årgange vil vi nu satse en del på oplysning/PR m.v. til de nuværende elever på skolen. Således har vi et arrangement i støbeskeen, som skal være for nuværende elever og løbe af stabelen allerede i førstkommande forår: — et weekend-arrangement PÅ skolen, FOR eleverne, AF Elevforeningen.

Vi allierer os med en idé-gruppe, bestående af forhenværende DJI'ere fra forskellige årgange, som »skaber« arrangementet.

IØVRIGT

er vi gået i video-branchen, idet vi med velvillig bistand fra Mogens Rieks har fået optaget store dele fra Elevmødet 89 på videobånd. Dette er et led i PR-kampagnen for Elevforeningen: at fortælle, vise, oplyse, synliggøre hvad vi står for og arbejder med.

Har DU gode idéer, så modtages de med kyshånd.

Mange årsskrifts/årsskiftehilsner fra
Elevforeningen

Elevforeningens bestyrelse pr. 1. oktober 1989

Formand:	Pia Rask Skovhaven 91 5320 Agedrup	Tlf. 66 10 71 13
Næstformand:	Keld Thomsen Klausdalsbrovej 82, II tv. 2860 Søborg	Tlf. 31 69 23 27
Kasserer:	Carsten Lang Petersen Smalager 13 7120 Vejle Øst	Tlf. 75 81 41 84
Sekretær:	Søren Jørgensen Hammelsevej 56 9382 Tylstrup	Tlf. 98 26 25 50
	Lene Bach Sørensen Drechselsvej 10 8600 Silkeborg	Tlf. 86 81 11 27
	Rikke Simonsen Århusgade 44, 4. th. 2100 København Ø	Tlf. 31 26 68 20
	Ole Østergaard Degnebakken 6 4300 Holbæk	Tlf. 53 43 20 95
Suppleanter til bestyrelsen:	Annette Mogensén Åkjærvej 10 6000 Kolding Tlf. 75 53 26 24	Tlf. 75 53 26 24
	Helle H. Hansen Fårupvej 16 7300 Jelling	Tlf. 75 87 21 31
	Kim Sandvold Almegaards Kaserne UDDKMP/BV 3. deling 3700 Rønne	

Revisorer:

Gunnar Jensen
Parkvej 7, Visby
6261 Bredebro

Tlf. 74 78 25 58

Henning Rasmussen
Ternevej 82
5210 Odense NV
Tlf. 66 16 48 76

Tlf. 66 16 48 76

Udkast til «Idræt». 1974.

Forhenværende DJI'er: Kom til elevmøde/jubilæum på »din« idrætshøjskole

- HVEM?** Medlemmer af elevforeningen får tilsendt indbydelse til **ELEV MØDET**.
Jubilarer — det år du sluttede som elev — forsøger vi efter bedste evne at finde frem til;
44/45 og 45 (45 år)
49/50 og 50 (40 år)
54/55 og 55 (35 år)
59/60 og 60 (30 år)
64/65 og 65 (25 år)
69/70 (20 år)
79/80 (10 år)
- HVAD?** **ELEV MØDET** er en lørdag/søndag med masser af indslag: idræt, foredrag, spisning, fest etc.
JUBILÆUMSSAMMENKOMST er møde med gamle lærere og årgangskammerater over en god frokost.
- HVORNÅR?** **ELEV MØDE** d. 11.-12. august 1990
JUBILÆUMSSAMMENKOMST d. 11. august 1990 kl. 11.30.

Tag gerne kone/mand/ven/veninde/børn med til arrangementerne.

Hjælp os også gerne med at finde frem til »forsvundne« DJI'ere, skriv eller ring til skolen eller elevforeningen.

På gensyn til august.

OW/PR

Medarbejdere, DJI

Administration:

Thue Damgaard, forretningsfører
Bitten Paulsen
Ragnhild Wind

Lærerstab:

Ole Worm, forstander
Axel Edinger
Torben Espersen
Alice Grønberg
Torben Holmgaard
Signy Jensen
Bent Lyngholm
Lischen Lyngholm
Hans Lauge Petersen
Jytte Poulsen
Carsten Rasmussen
Jørn Richter
Mogens Rieks
Ingebjørg Sandø
Flemming Westh

Køkken:

Ellen Thomsen, økonoma
Karen Troelsen
Anna Agergaard
Edna Brøndum
Grete Christensen
Grethe Fuglsang Damgaard
Tina Holmgaard Hansen
Elinor Hansen
Hanne Schnedler
Inga Jensen
Poula Skovbjerg Johnsen
Else Kristensen
Rita Kølbæk
Anne Grethe Mikkelsen
Bente Hilda Mortensen
Aranja Setnik

Rengøring:

Marie Lisby
Sonja Dam Jensen

Praktisk arbejde:

Finn Lodahl, pedel
Kaj Møller
Knud Erik Nielsen
Andy Svarrer Hansen
Jørn Rathleff

Kursuscenter:

Ulrik Lauridsen, kursusinspektør
Anna Greta Sørensen
Hanna Jensen

Kiosk:

Aase Christoffersen
Marie Louise Møller Pedersen
Malene B. Hansen

Det idrætshistoriske aktivitetscenter:

Arne Rahbek

Bestyrelsen:

Inger Engberg, formand
Flemming Kristensen, næstformand
Allan Jahnsen
Peter Sikær Kristensen
Henning Rasmussen
Per Baden, suppleant
Niels Henning B. Mikkelsen, suppleant

Vinterskolen 1988/89

Dorte S. Andersen	Næsset 63, 5330 Munkebo
Karin Andersen	Lærkesvinget 26, 8462 Harlev J
Per Andersen	Gadestævnet 15, 2650 Hvidovre
Signe Andersen	Mejsevej 16, 3200 Helsingø
Susanne Andersen	Søbjergvej 2, 4000 Roskilde
Michael Arends	Ryetevej 61, 2. tv., 3500 Værløse
Søren Blæsild	Hjortevænget 6, 8270 Højberg
Bent Bruun	Grønvang 20, Arnum, 6510 Gram
Peter Sandfeld Bundgaard	Køgevej 12, 7400 Herning
Janne Christensen	Tangmosen 30, 5600 Fåborg
Lis Christensen	Bredgade 14, 9440 Åbybro
Tina Christensen	Møllebakken 28, 6430 Nordborg
Anette Christiansen	Sandgårdsvej 26, Birk, 7400 Herning
Heinrich Christoffersen	Vejlevej 14, 7000 Fredericia
Gitte Dalby	Nyvangsvej 8, 8362 Hørning
Johan C.S.	Christmas Møllers Plads 3, 2., 2300 København S
Danneskiold-Samsøe	Ragnhildgade 30, st. th. 4, 2100 København Ø
Mohsan Douzandeh- Mobbarez	Sønder Strandvej 6, 9480 Løkken
Henrik Frandsen	Riisvej 5, 7480 Vildbjerg
Ingvard Frandsen	Avntoftvej 5, Kværs, 6300 Gråsten
Karsten Frøslev	Klosterparkvej 200, 4400 Kalundborg
Britt Granitz	Østergade 140, 3.th., 2100 Kbh. Ø
Tanja Gratløv	Mazantigade 20, st., 6000 Kolding
Annette Greisen	Tønningvej 20, 8600 Silkeborg
Christian Gyldenøhr	Torvegade 3, nr. 24, 7800 Skive
Esben Tang Hansen	Bjerget 11, 5672 Broby
Gitte Larsen Hansen	Tietgens Plads 9, st.th., 8000 Århus C
Kim Øyvind Hansen	Markvangen 24, 7120 Vejle Ø
Lars Holm Hansen	Færøvej 22, 5500 Middelfart
Lene Bækkelund Hansen	Ruggårdsvej 9, 3400 Hillerød
Michael Poul Hansen	Amtmandsvej 4, 4300 Holbæk
Steffen Højmann Hansen	Æblevej 3, 4735 Mern
Vibeke Schou Hansen	Gøngehusvej 120, 2950 Vedbæk
Jeanett Hartmann	

Kay Hinriksen	Klosterkoppel 4, 2383 Gammellund, Sydslesvig
Klaus Holt	Ullerupvej 1, 7760 Hurup
Anne-Marie Hougesen	Brønsager 77, Svogerslev, 4000 Roskilde
Thomas Hylle	Tangevej 74 B, 6760 Ribe
Pia Jacobsen	Kirstensvej 11, 8220 Brabrand
Troels Jakobsen	Rødningevej 64, 4792 Askeby
Peter Holger Jarbøel	Nygårdspark 67, 3520 Farum
Anette Ulbæk Jensen	Rørsangervej 9, 3600 Frederikssund
Hans V. Jensen	Engparken 82, 6740 Bramming
Jeanette Jensen	Koldingvej 31, Nr. Løgum, 6240 Løgumkloster
Jørgen Bang Jensen	Langelandsvej 20, 6705 Esbjerg
Lene Westergaard Jensen	Jens Baggesensgade 9, 4220 Korsør
Mads-Henrik Jensen	Askevej 23, 9480 Løkken
Marianne Schak Jensen	Nørre Alle 19, II, 8000 Århus C
Niels Reinhard Jensen	Lerbækvej 60, 9493 Saltum
Pernille Jensen	Bødkerporten 27, st.th., 2650 Hvidovre
Sanne Jepsen	Klostervej 23, 8840 Rødkærsbro
Mette Johansen	Tilst Østervej 5, 8381 Mundelstrup
Michael Johansen	Liljevænget 23, 6710 Esbjerg
Michael Juhler	Gyvelvej 6, 4780 Stege
Erling Benny Jørgensen	Smidstrupvej 6, 4723 Tappernøje
Jesper Vrang Jørgensen	Nøddevej 3, 6600 Vejen
Tina Jørgensen	Pilegårdsvej 160, Kolt, 8361 Hasselager
Laila Kamp	Vesterhavsvej 54, Vedersø, 6990 Ulfborg
Ole Klemetsen	Hordaveien 3 B, 4030 Stavanger, Norge
Peter Christian Kornum	Hjordtalvej 121, 9690 Fjerritslev
Jens Peter Krabbe	Kløvenhøjvej 10, 7760 Hurup
Malene Kraft	Fasanvej 6, 4370 St. Merløse
Jack Walther Kristensen	Otto Benzonsvej 353, th. vær. 9, 8210 Århus V
Michael Burgdorff Kristensen	Præstevej 22, 3480 Fredensborg

Anne Krusaa	Nattergalevej 12, 3660 Stenløse
Mette Kæstner	Højlandsvangen 81, 2700 Brønshøj
Inger Kirstine Larsen	Tidselbakvej 118, 9760 Vrå
Lene Larsen	Herlufsdalvej 10 B, 3400 Hillerød
Jesper Madsen	Lyngparken 23, 6670 Holsted St.
Karin Ardahl Madsen	Nedre Hestlundvej 15, 7441 Bording
Pia Madsen	Mølløvænget 12, Søvind, 8700 Horsens
Susanne Madsen	Ålborgvej 255, 9300 Sæby
Teddy Jack Madsen	Bundtmagervænget 16, 6710 Esbjerg V
Claus B. Mikkelsen	Slagelsesvej 172, 4700 Næstved
Soley Mikkelsen	FR 480 Skala, 480 Skala, Færøerne
Tine Jøker Munch	Algade 23, 2., 5500 Middelfart
Kennet Per Møller	Skansebjerg 10, 2., 2700 Brønshøj
Anne Dorte Nielsen	Jørgen Jensensvej 51, 4700 Næstved
Dorthe Engelhardt Nielsen	Udbyvej 1, 4780 Stege
Jørgen S. Nielsen	Kærbrinken 2, 6971 Spjald
Kate Nielsen	Th. Dahlsvej 23, 1., 6700 Esbjerg
Kim Søndergård Nielsen	Skovsvinget 38, 5500 Middelfart
Marianne Nielsen	Skovduevej 1, Stubberup, 4800 Nykøbing F
Peter Kjær Nielsen	Søndervænget 27, 7790 Hvidbjerg
Tina Søndergård Nielsen	Frugtvej 26, 9620 Ålestrup
Randi Nissen	Borgmester Andersens Vej 6, 6400 Sønderborg
Susanne Nissen	Bellisvej 8, 6800 Varde
Tina Olesen	Kastanievej 1, 7100 Vejle
Søren Steener Olsen	Horsehøj 78, 4000 Roskilde
Pauline Helene Paulsen	Æblehaven 5, Sigerslevvester, 3600 Frederikssund
Carsten Lausten Pedersen	Birkevej 5, 5230 Odense M
Heidi Dalton Pedersen	Morbærlunden 8, 6705 Esbjerg Ø
Jan Arne Pedersen	Ternebakken 23, 4000 Roskilde
Susan Haslund Pedersen	Skovfogedvænget 37 B, 3300 Frederiksværk
Ann Mari Petersen	Jernbanevej 7, 4747 Sandved

Ulrik Albers Petersen	Høgevænget 33, Thurø, 5700 Svendborg
Brian Poulsen	Fluebæksvej 2 B, 4100 Ringsted
Lars Grønlund Poulsen	Møllevej 5, 5610 Assens
Tina Kryger Rasmussen	Vissenbjergvej 33, 5230 Odense M
Charlotte Liebst Rasmussen	Grindsted Alle 43, 2770 Kastrup
Jens Erik Rasmussen	Vid Kirkjar, 370 Midvagur, Færøerne
John Henrik Salmon	Ved Krotoften 9 a, 6720 Nordby, Fanø
Torben Sand	Højvænget 13, Svindinge, 5853 Ørbæk, Fyn
Mette Simonsen	Testrupvej 9, 9626 Ålestrup
Rikke Rie Løvig Simonsen	Østre Alle 24, 4800 Nykøbing F
Anette Smidt	Kompagnistræde 7, 2. tv., 1208 København K
Heinrich Steffensen	Trollhættanvej 30, II mf., 9800 Hjørring
Dorte Bøg Stenderup	Skrænosvej 17, 5683 Hårby
Anita Thimm Lykke Svendsen	Kobberupvej 33, Mejrup Kirkeby, 7500 Holstebro
Allan Tonny Sørensen	Koldingvej 181, 8800 Viborg
Johnny Anæus Sørensen	Ladegårdsbakken 3, Spørring 8280 Trige
Tina Sørensen	Korshøjvej 1, Alslev, 6800 Varde
Helge Tengstedt	Platanvej 12, 4760 Vordingborg
Bibi Lindegren Thomsen	Sct. Laurentiivej 15, 9990 Skagen
Pia Thomsen	Torndalsvej 7, 4600 Køge
Bo Thorsen	Golfparken 144, 9000 Ålborg
Anne Kjær Thygesen	Broholmvej 18, Tulstrup, 7430 Ikast
Karin Travers-Jensen	Rosendalvej 23, 3660 Stenløse
Lars Michael Voldmester	Skebjergvej 46, 2765 Smørum
Carsten Warneke	Kongebakken 60, 1. tv. 04, 4000 Roskilde
Lene Søgaard Wejse	Lupinvej 103, 6880 Tarm
Michael Wennike	Ålekistevej 114, 2720 Vanløse
Pia Munk Yde	Tarphagevej 29, 6710 Esbjerg V
Ole Østergaard	Degnebakkens 6, 4300 Holbæk

Efter jul

januar - april 1989

John Alexandersen	Stilledalen 53, 1.-2., 2720 Vanløse
Birgitte Dam Brandt	Nørregade 5, vær. 7, 3700 Rønne
Britta Hansen	Vestbyvej 59, Sdr. Harritslev, 9800 Hjørring
Ejnar Bergholdt Hansen	Æblevej 2, 1., Refsvindinge 5800 Nyborg
Jytte Hansen	Lourupvej 15, 6690 Gørding
Michael Holst	Kirsebærvej 39, 6600 Vejen
Thomas Johansen	Kastetvej 13, 2. tv., 9000 Ålborg
Finn Kjærgaard	Tordenskjoldsgade 23, I. th., 8200 Århus N
Brian Søgaard Larsen	Porsholtparken 1, 6740 Bramming
Tobias Lassen	Tarpvej 80, 6830 Nørre Nebel
Ulla Britt Møller	Præstehusene 36, 2620 Albertslund
Berit Waagner Nielsen	Toftedalen 7, 8250 Egå
Pernille Stoltz Nielsen	Tjørnevej 7, 3700 Rønne
Anette Petersen	Nørregade 68 B, 1. tv. 04 5000 Odense C
Ole Petersen	Slagelsevej 252, 4700 Næstved
Jesper Poulsen	Frejasvej 24, 9700 Brønderslev
Allan Holland Rasmussen	Tøtterupvej 22, 9541 Suldrup
Jesper Heiring Sørensen	Stubager 18, 2670 Greve Strand
Linda Vestergaard	Tangevej 22, 6760 Ribe
Tinna Østergaard	Gudumvej 98 A, Vaarst, 9260 Gistrup

Drøm ikke små drømme

Jeg drømte, at livet var glæde.

Jeg vågnede op og så, at livet var pligt.

Jeg gjorde min pligt og livet blev glæde.

Indisk digter

Disse vise ord kendetegner vor dagligdag på kursusafdelingen ved Den jyske Idrætsskole. Det har endnu engang været et travlt år med mange forpligtelser.

Der har i indeværende år været afholdt 186 kurser og 126 dagmøder foruden de mange foreninger, der i ugens løb benytter vore idrætsfaciliteter.

Dette år har været præget af de nye tiltag med oprettelse af Team Danmark regionalcentre. Dansk Sportsdanserforbund samt Dansk Volleyballforbund har fået deres aftaler i orden og har startet trænings-samlingerne pr. 1. oktober.

Dansk Boldspil-Unions Hovedcenteraktiviteter er intensiveret i 1989, hvilket har øget vort tilsyn med bl.a. baneanlæggene.

1989 vil især blive husket for Dansk Boldspil-Unions 100 års jubilæumsstævne — Europamesterskaber for U-16 drenge.

Vor naturlige rytme blev totalt brudt. Det var hektiske dage.

Forud for mesterskaberne ankom centergruppen for at få ordnet de mange praktiske gøremål. Det fik de hurtigt »fod på«.

Dagene oprandt, hvor holdene fra syd og nord ankom. En broget skare, som gav liv og glade dage.

Vi glemmer ikke det rumænske holds problemer med den afhoppe-de far og søn — eller jugoslavernes aggressioner, da de fik budskabet om ikke at være kommet i finalerunden.

Ej heller glemmer vi de spanske og portugisiske krav til vor kulinariske afdeling.

Alt i alt var det uhyre travle dage for os. De mange problemer, der opstod undervejs blev tacklet af en kontant og handlekraftig center-gruppe.

Tak for et godt samarbejde.

1989 blev året, hvor nye planer for kursusafdelingen blev fremlagt.

Skal vi i forbindelse med Dansk Fodbold-Union og Dansk Hockey Union anlægge en kunststofbane, så man hele året kan træne uden at

baneforholdene forringes?

Skal vi på grund af den store efterspørgsel fra erhvervslivets side samt fra de nyetablerede Team Danmark centre udbygge kursuscenteret?

Det er spørgsmål, vi meget hurtigt må tage stilling til. Det er ikke så enkelt en sag at udvide, for i kølvandet af dette følger andre faciliteter, som skal bringes på højde med dette. F.eks. spisesalen.

At vi tør have sådanne tanker om udbygning skyldes ene og alene, at vi har tillid til, at vore faste »kunder« fortsat ønsker at benytte os, samt at Team Danmark har øget deres antal af regionalcentre på Den jyske Idrætsskole.

Vi vil fra 1. januar 1990 yderligere få Dansk Taek-won-do Forbund og Dansk Hockey Forbund som brugere af kursuscenteret. Vi glæder os til et samarbejde også med disse forbund.

Jo, vi drømmer store drømme og erkender de store forpligtelser, der følger med. Vi glædes hver dag over, at det lykkes. Det er ikke vor tjeneste alene — det er et samarbejde alle parter imellem, og vi er taknemmelige for, at vi, i en tid, hvor mange har det vanskeligt, fortsat kan melde alt udsolgt.

Vi håber, at halvfemserne bliver et årti, hvor vi manifesterer os som centrum for Danmarks idrætsliv.

Tak for samarbejdet i 1989 og velkommen til et godt kursusår 1990.

Ulrik Lauridsen

Kursuskalender 1989

Januar

Dansk Volleyball Forbund
Dansk Boldspil-Union (møde)
Statsskattedirektoratet
Dansk Boldspil-Union (møde)
Dansk Automobil Sports Union
(møde)
Dansk Tennis Forbund
Dansk Boldspil-Union
Dansk Cricket Forbund
Horsens Teknikum
Socialpædagogernes Landsforbund,
Vejle
Specialarbejderforbundet
i Danmark
Sportspharma (møde)
Danmarks Trim Komite
Dansk Fodboldommer Union
Dansk Boldspil-Union U-16
Socialpædagøernes Landsforbund
Dansk Sejlunion
Tved gymnastikforening
Dansk Cricket Forbund
Dansk Boldspil-Union
A-landsholdet

Februar

Gymnastikforeningen MIKOS
(møde)
Dansk Idræts-Forbund/
Vejle Amt (møde)
Inger Jazzballet
Danmarks Trim Komite
Dansk Idræts-Forbund
Dansk Teakwon-Do Forbund

Dansk Boldspil-Union
— talentsamling (piger)
Dansk Boldspil-Union
— dame A-holdet
Falcks Redningskorps
Dansk Volleyball Forbund
A-holdssamling
Dansk Boldspil-Union (møde)
Dansk Boldspil-Union dametrænere
Dansk Sejlunion
Danmarks Trim Komite
Dansk Judo Union
Dansk Boldspil-Union pigetalentholdet
Dansk Boldspil-Union
damelandsholet
Voksenpædagogisk Center, København
Mårslet skole
Inger Jazzballet
Dansk Motor Union
Dansk Boldspil-Union 1-2 div.
dommere
Gymnastikinstruktørernes
Landsforening (møde)
Up 2 Date (møde)
Dansk Volleyball Forbund
(A-holdssamling)
Thurø skole

Marts

Eldsted skole
Danmarks Trim Komite
Skensved IF
Vejle Gymnastik Forening
Direktoratet for gymnasiet og HF
Dansk Volleyball Forbund

Vejle Boldklub (samling)
Falcks Redningskorps
Handelsflåden (møde)
Den Danske Forening
Dansk Gymnastik Forbund (møde)
Socialpædagogernes Landsforbund
Dansk Idræts-Forbund/Vejle Amt
(møde)
Idrætsskolen, Brønderslev
Den tredje alder (ældrekursus)
Dansk Idræts-Forbund
SØRIVE-lejr
Dansk Boldspil-Union
drengunionssstævne
Dansk Boldspil-Union
juniorlandsturnering
Dansk Volleyball Forbund
Dansk Boldspil-Union
pigejuniorlandshold
Dansk Idræts-Forbund/Vejle Amt
(møde)

Juli

Dansk Boldspil-Union
elitetrænerkursus
DDGU
Gerlev Idrætshøjskole
Dansk Boldspil-Union
ungdomstrænerkurser
Familiekursus
Dansk Boldspil-Union
seniortrænerkursus
Dansk Judo Union judolejr
Dansk Boldspil-Union
ungdomstrænerkursus
Dansk Sportsdanserforbund
Københavns Boldklub
Ålborg Karate Klub

Vejle Boldklub (samling)
Dansk Sportsdanserforbund
(Vejleugen)
Dansk Gangforbund
Dansk Dart Union
Vejle Boldklub (samling)
Psykisk udviklingshæmmede og
idrætslig udfoldelse

August

Dansk Boldspil-Union
danmarksseriedommere
Brændkjærskolen, Kolding
Old Boys kursus
Valsemøllen
BUPL friluftslivskursus
Dansk Boldspil-Union damelandsholdet
Dansk Idræts-Forbund/Vejle Amt
(møde)
Danmarks Trim komite — træf
Vejle Boldklub (samling)
Socialpædagogernes Landsforbund
Sygeplejerskolen, Vejle (møde)
Sportspharma (møde)
Esbjerg/Århus Sportsdanserforening
De Danske Gymnastik & Ungdoms-
foreninger
Dansk Volleyball Forbund
Falcks Redningskorps
Dansk Idræts-Forbund/Vejle Amt
(møde)

September

Folkekirkens Nødhjælp
DDGU/DDSG&I
Falcks Redningskorps
Vejle Boldklub (samling)
Dansk Idræts-Forbund (møde)
Dansk Santalmission (møde)

(A-landsholdssamling)
 Dansk Boldspil-Union (møde)
 Dansk Boldspil-Union
 3. div. dommere
 Skensved IF
 Socialpædagogernes Landsforbund
 Dansk Idræts Forbund/
 Vejle Amt (møde)
 Dansk Cricket Forbund
 Tyrving, Norge
 Torodd, Norge
 Dansk Idræts-Forbund EDB-kursus
 Dansk Volleyball Forbund
 (A-landssamling)
 Arnton dagkursus
 Inger Jazzballet
 Dansk Volleyball Forbund
 Udviklings- og uddannelses-
 kontoret, Vejle Amt
 Nymarkskollegiet
 Dansk Idræts-Forbund
 Dansk Boldspil-Union
 pigejuniorlandsholdet

April
 Dansk Gymnastik Forbund (møde)
 Jysk Sportsdanser Forbund
 Vejle Boldklub (samling)
 Inger Jazzballet
 Udviklings- og uddannelses-
 kontoret, Vejle Amt
 Udviklings- og uddannelses-
 kontoret, Vejle Amt
 Dansk Idræts Forbund
 – EDB-kursus
 Inger Jazzballet
 HIK (håndbold)
 Dansk Boldspil-Union U-18
 Seminarielærernes Idrætsforening

Dansk Teakwon-Do Forbund
 DDGU/DDSG&I
 Vejle Boldklub (samling)
 DDSG&I (atletik)
 Neptun, Vejle
 Jysk Boldspil-Union (dreng/junior)
 Dansk Boldspil-Union U-16
 Dansk Idræts-Forbund/Vejle Amt
 (møde)
 Dansk Skytte Union
 Dansk Volleyball Forbund
 Jysk/Fynsk atletikforbund
 Vejle Boldklub (samling)
 Dansk Boldspil-Union
 UEFA/centergruppen

Maj

Højskoledag for pensionister
 Dansk Boldspil-Union – slutspil om
 europamesterskabet for U-16
 Dansk Idræts-Forbund/Vejle Amt
 (møde)
 Vejle Boldklub (samling)
 Dansk Idræts-Forbund/Vejle Amt
 (møde)
 Dansk Idræts-Forbund
 Enghaveprojektet
 Suhmsgadeprojektet
 Dansk Judo Union
 Friluftsliv kursus
 Egmont Højskolen
 Dansk Teakwon-Do Forbund
 Dansk Volleyball Forbund
 Danmarks Trim Komite
 Socialpædagogernes Landsforbund
 Forsorgscentret, Brejning

Juni

Dansk Idræts-Forbund/Vejle Amt

DDSG&I
 Fjordager Badminton Klub
 Danmarks Trim Komite
 Dansk Boldspil-Union (møde)
 Brøndbyernes Cykle Klub
 Falcks Redningskorps
 Ålborg Seminarium
 Dansk Tennis Forbund
 Socialpædagogernes Landsforbund
 Dansk Gymnastik Forbund
 (grandprix)
 Dansk Gymnastik Forbund
 (motionskursus)
 Dansk Boldspil-Union U-16
 Falcks Redningskorps
 Vejle Gymnastik Forening (møde)
 Dansk Boldspil-Union dommertest
 Dansk Idræts-Forbund/Vejle Amt
 (møde)
 Direktoratet for Folkeoplysning
 DIS (besøg)
 Dansk Gymnastik Forbund
 (børnekursus)
 Dansk Trampolinforbund
 Dansk Gymnastik Forbund
 (inspirationskursus).
 JABU
 Dansk Idræts-Forbund/Vejle Amt
 (møde)
 Socialpædagogernes Landsforbund
 DDGU/DDSG&I

Oktober
 Vejle Boldklub (samling)
 Foreningen til fremme af Motion
 og Idræt
 Dansk Volleyball Forbund
 (A holdssamling)
 MIKOS (generalforsamling)

Ergonomigruppen af fysioterapeuter
 Silkeborg Badminton Klub
 Dansk Idræts-Forbund
 Socialpædagogernes Landsforbund
 Silkeborg Seminarium
 Dansk Trampolin Forbund
 Dansk Idræts-Forbund
 Vejle Skiklub (besøg)
 Vejle Boldklub (samling)
 Dansk Boldspil-Union testkursus
 4 H Landsforening
 Dansk Boldspil-Union U-16
 Dansk Boldspil-Union
 dametalentholdet
 Dansk Boldspil-Union testkursus
 Fjordager Badmintonklub
 Århus Studentergymnastik Forening
 Vejle Boldklub (samling)
 Dansk Boldspil-Union testkursus
 Socialpædagogernes Landsforbund
 Dansk Gymnastik Forbund topkursus
 Dansk Hockey Union
 Ældreidræt, Horsens kommune

November
 Friluftsrådet
 Dansk Gymnastik Forbund temakursus
 Vejle Boldklub (samling)
 Dansk Idræts-Forbund
 Dansk Judo Union
 MIKOS (møde)
 Seminariernes Skrivelærerforening
 Dansk Sejlunion
 Dansk Idræts-Forbund
 Gymnasieskolernes
 Matematiklærerforening
 Børne- og fritidspædagog seminariet
 Dansk Gymnastik Forbund

Dansk Fodboldtræner
Sammenslutning
Socialpædagogernes Lands-
forbund/Vejle Amt
Dansk Idræts-Forbund
Brenderup IF (håndbold)
Dansk Boldspil-Union
lovfortolkerseminar
Numedal Højskole, Norge

December

Dansk Atletik Forbund
Dansk Boldspil-Union
instruktørsamling
Socialpædagogernes Lands-
forbund
Dansk Sejlunion
Dansk Cricket Forbund

Lokale foreningers

ugentlige træninger:

MIKOS (gymnastik)
VAF (volleyball/badminton)
VIF (atletik)
HIVO (handicapidræt)
Bredballe IF (badminton)

Dansk Volleyball Forbund, og Dansk Sportsdanserforbund har i oktober - november - december jævnligt benyttet DJI til træningssamlinger i Team Danmark regi.

Vejle Boldklub's 1. divisionshold (herrer) har ved hjemmekampe afholdt taktikmøde på DJI.